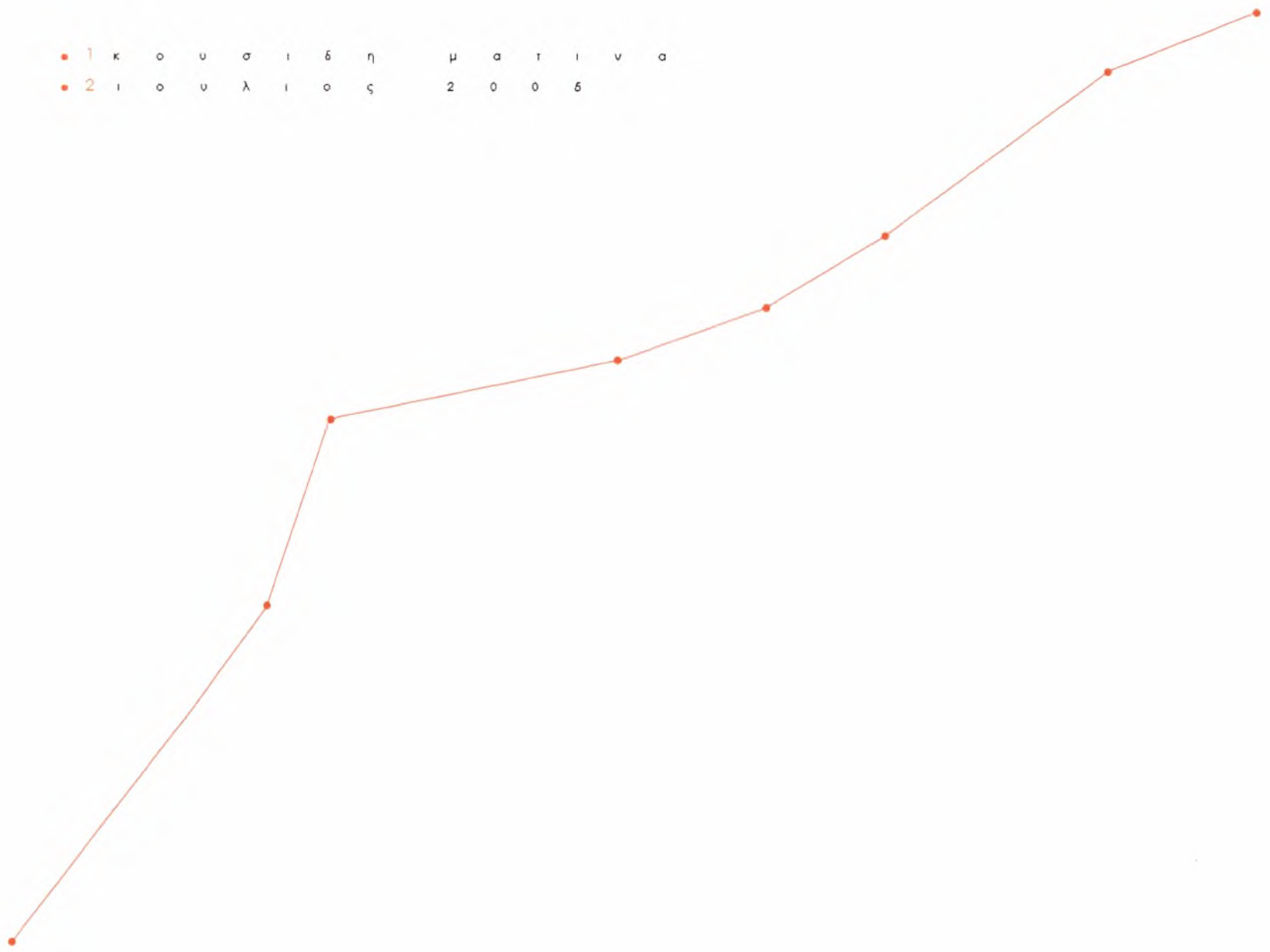

1 κ ο υ σ ι δ η μ α τ ι ν α
 2 ι ο υ λ ι ο ς 2 0 0 6

3 ε π ι β λ ε π ω ν : Γ . Τ ρ ι α ν τ α φ υ λ λ ι δ η ς

Δ Κ Ε Ν Π Ι Ε Κ Ε Ν Φ Α Τ Ο Α Τ Ι Κ Η Ε Ρ Γ Α Σ Ι Α Σ Ι Κ Η Σ Π Η Λ Ι Ο
 Κ Ε Ν Π Ι Ε Κ Ε Ν Φ Α Τ Ο Α Τ Ι Κ Η Ε Ρ Γ Α Σ Ι Α Σ Ι Κ Η Σ Π Η Λ Ι Ο
 Κ Ε Ν Π Ι Ε Κ Ε Ν Φ Α Τ Ο Α Τ Ι Κ Η Ε Ρ Γ Α Σ Ι Α Σ Ι Κ Η Σ Π Η Λ Ι Ο

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

Αριθ. Εισ.: 4587/1
Ημερ. Εισ.: 27-07-2005
Δωρεά: Συγγραφέας
Ταξιθετικός Κωδικός: ΠΤ - ΑΜ
2005
ΚΟΥ

• O K I E C I Q • P E M B O I O • A B X M C Q

П Е Р И Е Х О М Е Н А

Η επέμβαση στο φυσικό περιβάλλον είναι μια επιθυμία που κινεί κι επηρεάζει κάθε δημιουργική χειρονομία. Θυμίζει τη μάσκα που φορά ένας ηθοποιός και ταυτόχρονα χάνει κάποιο χαρακτηριστικό από τη φύση του. Η μάσκα του φυσικού τόπου είναι η αρχιτεκτονική.

Μπορούμε να συνυπάρξουμε; Με συνεχή άλματα της σκέψης ιχνηλατούμε τα σημάδια του ρυθμού μέσα στο χάος. Η αρχιτεκτονική μετουσιώνει το χώρο σε αρμονικό περιβάλλον και τότε παραδίδεται στο περπάτημα μας και τα βήματα μας της δίνουν ζωή.

Ο φυσικός χώρος διεισδύει στον τεχνητό, ακριβώς όπως το κτίριο εισχωρεί στη γη, ικανοποιώντας με τον τρόπο αυτό την ανάγκη επαφής με τη φύση. Και με το πέρασμα των χρόνων, όταν θα καταρρεύσει σε ερείπιο, θα επανενώσει τις πέτρες από τις οποίες γεννήθηκε.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

...Τα έργα μου της εποχής εκείνης είναι αφηρημένες αρχιτεκτονικές συνθέσεις όπου συνδυάζονται κομμάτια από βράχους, σπίτια, τοιχοδομίες, σκαλοπάτια, μαντρότοιχοι, ουρανός, θάλασσα και όπου τα κινούμενα στοιχεία είναι πουλιά, σύννεφα και χαρταετοί... Οι αντανakλάσεις από τις κοφτερές πέτρες, τα μυτερά φύλλα, τις οξείες γωνίες των κτισμάτων ανέδιναν μια πυρωμένη άχνη που έδειχνε τον αέρα να τρεμουλιάζει σαν φλόγα, να φρική στο πέρασμα του στοιχειωμένου δαίμονα της μυστηριακής μεσημβρίας. Λες κι ακουγόταν ο Παν που με το σουράβλι του ακινητοποιούσε τα πάντα και έκανε τη φύση να κρατάει την ανάσα της. Ακίνητοι οι κύβοι των σπιτιών σαν αμυγδαλωτά με ροδοζάχαρη και οι ρόμβοι των στεγών, και τα φίδια των μαντρότοιχων. Οι σκοτεινές καμάρες, οι βραχότοποι, οι σπηλιές, οι ανεμόμυλοι, τα μοναχικά δέντρα...¹

1. Ν. Χατζηκυριάκος-Γκίκας, "Λόγος για την Ύδρα", Ανίχνευση της ελληνικότητας, Ευθύνη 1985.

..Κύριο μέλημα του Γκίκα, η διάρθρωση του ίδιου του τοπίου, όπου η φύση και τα κτίσματα συνυπάρχουν υπακούοντας στους προσωπικούς κανόνες της γνώριμης αισθητικής αρμονίας του καλλιτέχνη. Μία από τις πιο επίμονες αναζητήσεις του καλλιτέχνη ήταν η σύνθεση των γραμμών στο τοπίο, που με αφετηρία την έντονα κυβιστική του αντίληψη της πρώιμης εποχής το τέμνει, το διαθλά και το αναδημιουργεί σαν σκηνικό με καθρέφτες. Η γραμμή του εγκαταλείπει σταδιακά τις οξείες θέσεις και τους γραμμικούς περιορισμούς για να αφηγηθεί παρόμοια θέματα πιο λυρικά και πιο ευέλικτα..²

2. Ε. Αράπογλου, Ghika.

Παγασητικός Κόλπος
Pagasitikos Gulf

N10

• α κ τ ή μ ο υ ρ τ ι τ ο α

Η Τ Ο Π Ο Ε Ε Ι Ι Α

..Στο Πήλιο μέσα στις καστανιές το πουκάμισο του Κενταύρου γλιστρούσε μέσα στα φύλλα, για να τυλιχτεί στο κορμί μου, καθώς ανέβαινα την ανηφόρα κι η θάλασσα μ'ακολουθούσε ανεβαίνοντας κι αυτή σαν τον υδράργυρο θερμομέτρου, ώσπου να βρούμε τα νερά του βουνού..³

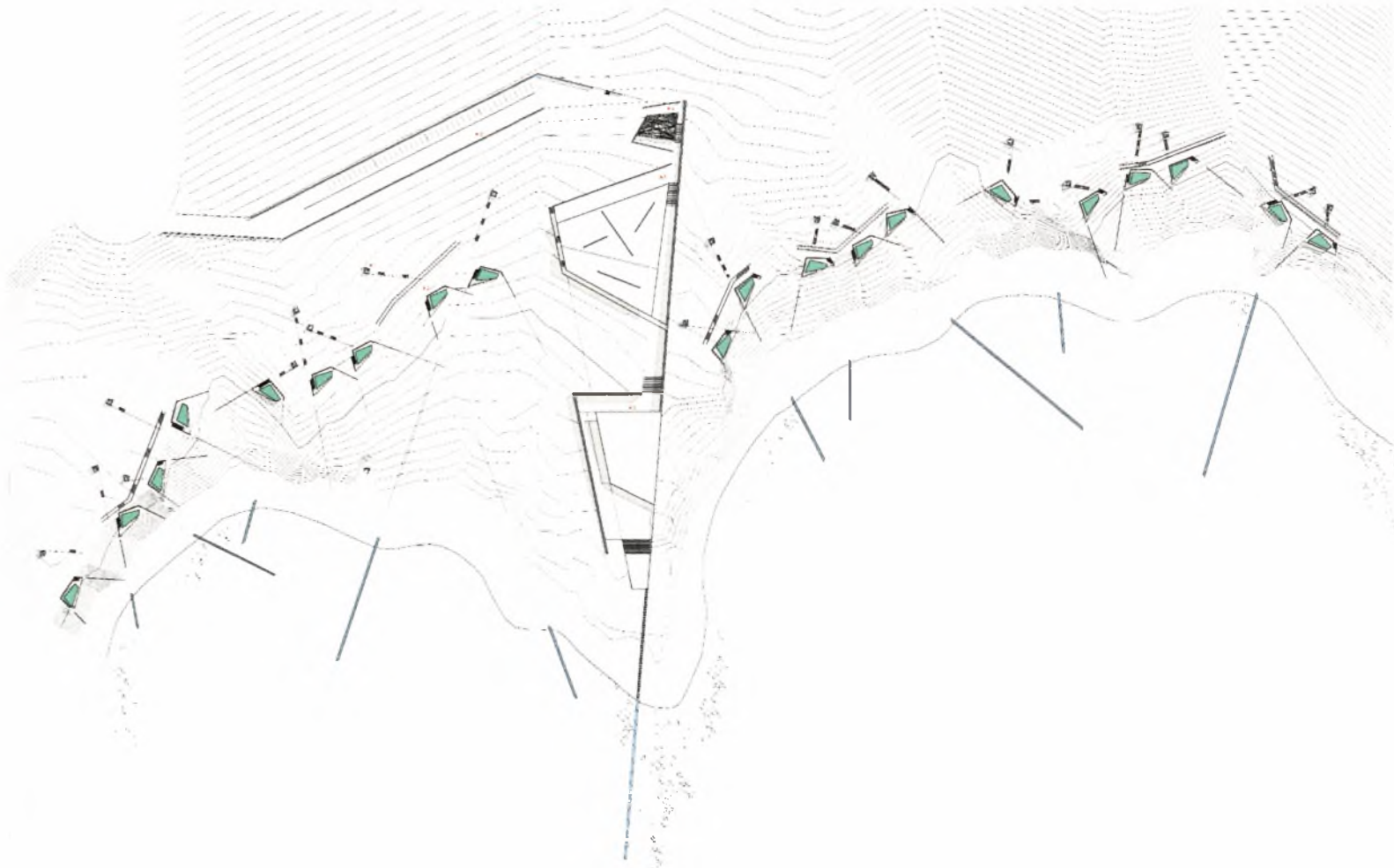
3. Γιώργος Σεφέρης, Ποιήματα.

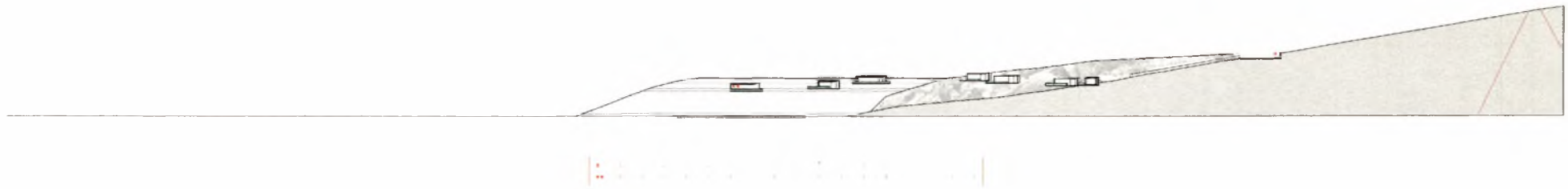
• ε ι χ ι ρ ο ε ι χ ο σ ι ε κ η σ κ ρ ρ ο θ σ ο ι ο α ν π ρ λ ο

Π Ρ Ο Τ Α Σ Η

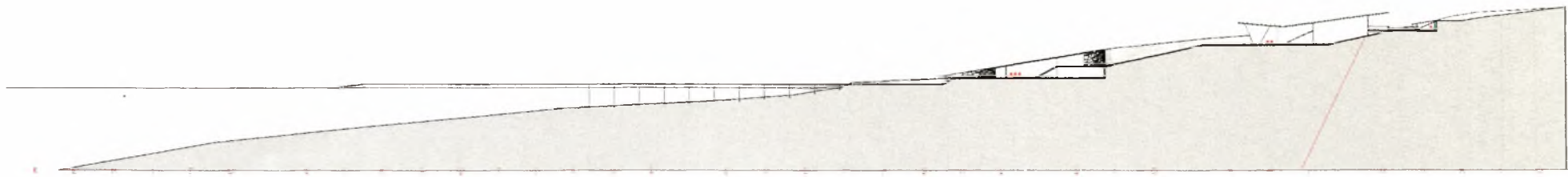

I < II <

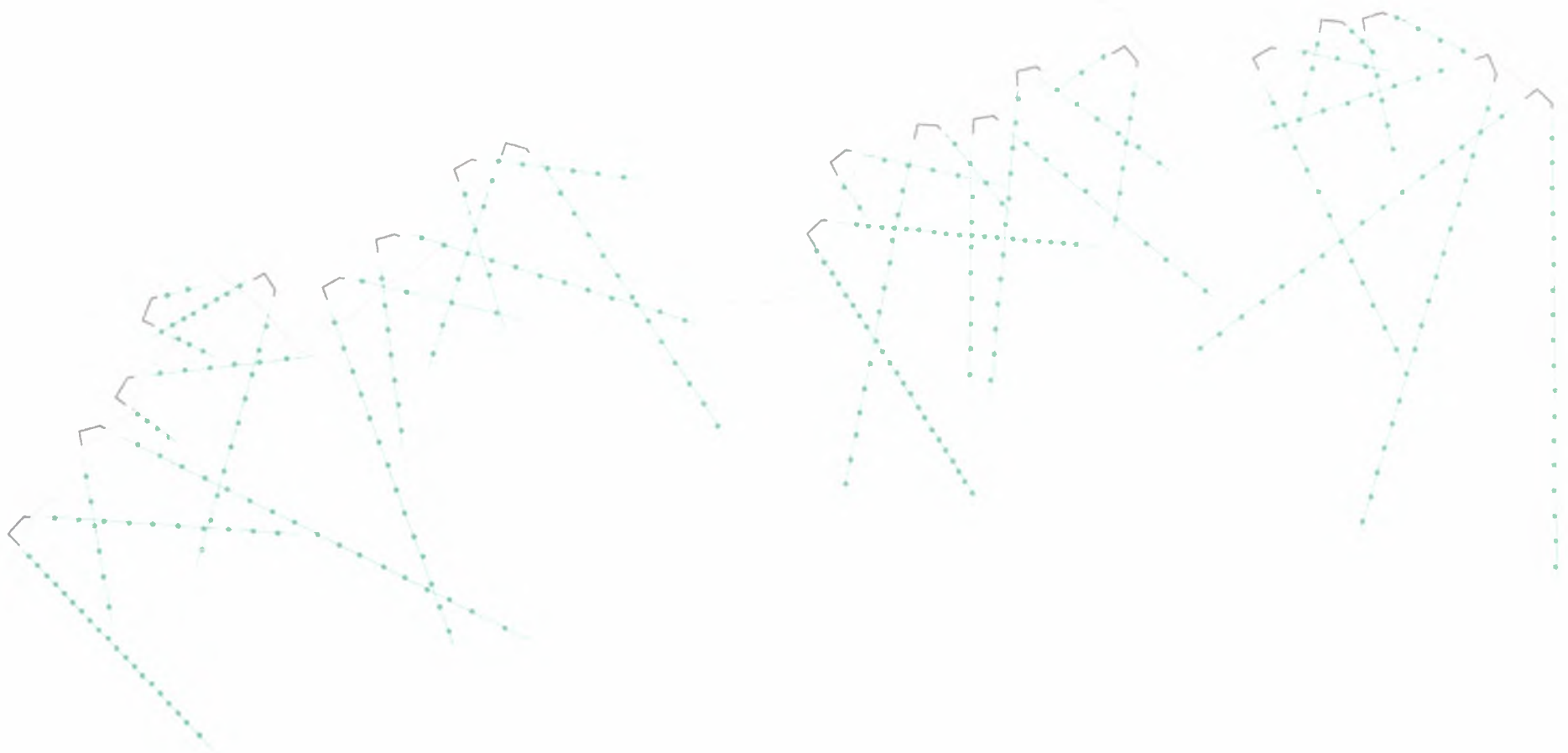

1:1000 (1/2000)

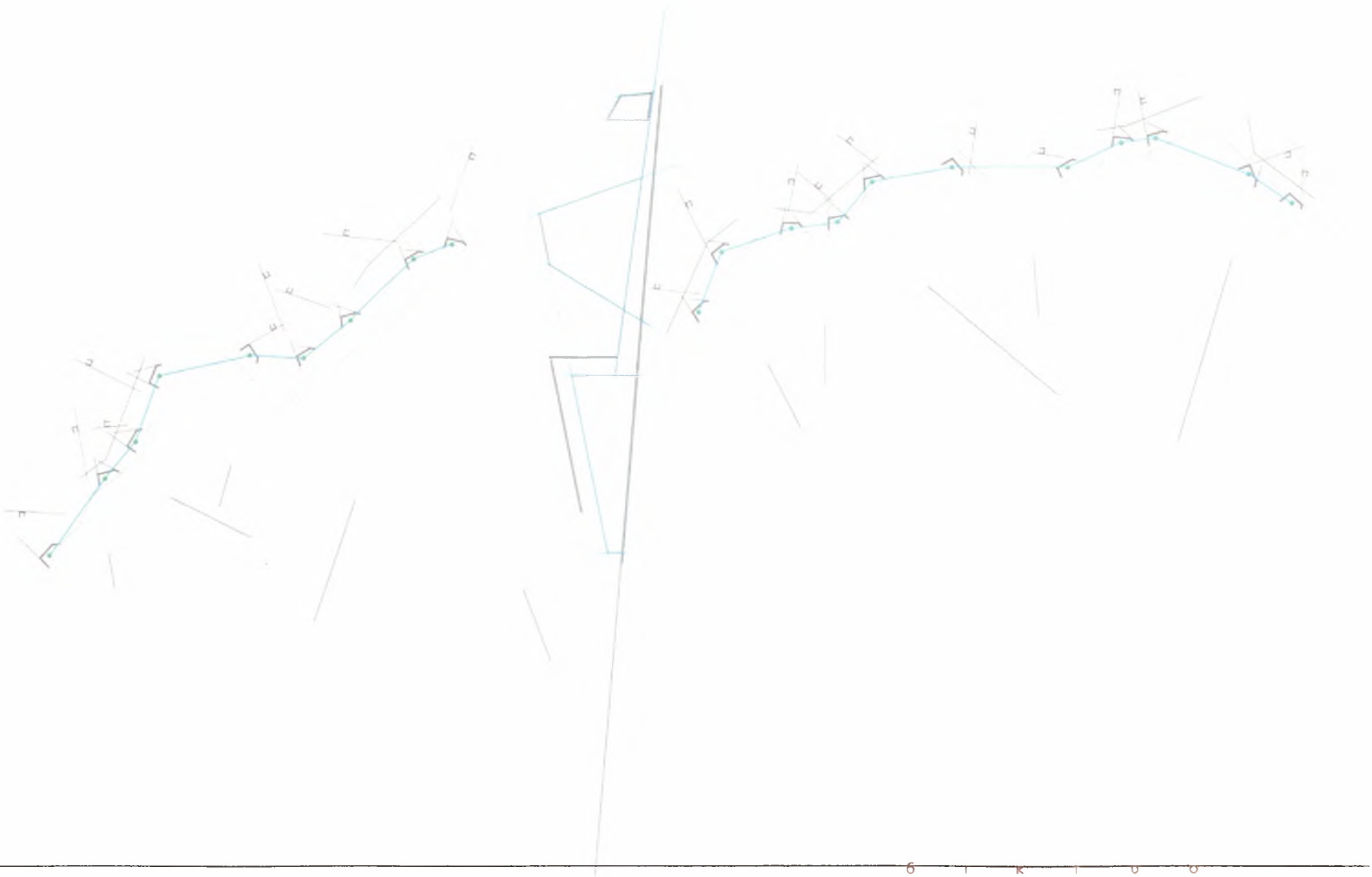

1:1000 (1/2000)

μ ο ν ο π ο ρ ι

Κέντρο εικαστικής έκφρασης στο Ανατολικό Πήλιο

Σενάριο

Στο βουνό του Πηλίου, και συγκεκριμένα στην παραλία του Ανατολικού του τμήματος με την ονομασία Μουρτίτσα, θα λάβει μέρος η πραγμάτωση ενός κέντρου εικαστικής έκφρασης. Το κέντρο θα προσφέρει χώρους για τμήματα καλλιτεχνικής έκφρασης και εκπαίδευσης (φοιτητές σχολών Αρχιτεκτονικής ή Καλών Τεχνών), αλλά και για μεμονωμένα εικαστικά δρώμενα (περιοδικές εκθέσεις, σεμινάρια, διαλέξεις). Παράλληλα, θα προβλέπεται η φιλοξενία 45 ατόμων, σε 20 μονάδες φιλοξενίας, για προγράμματα δεδομένου χρονικού διαστήματος.

Σκοπός της συγκεκριμένης κτιριακής πρότασης είναι να αποτελέσει σημαντικό πόλο έλξης για καλλιτεχνική δραστηριότητα ομάδων της χώρας, αλλά και του εξωτερικού, σε ένα υπόβαθρο ξεχωριστού μεσογειακού κάλλους, γεγονός που θα δίνει στους επισκέπτες την ευκαιρία να δημιουργήσουν σε ένα απόλυτα φυσικό τοπίο, εκμεταλλευόμενοι το ιδιαίτερο ελληνικό φως.

Οι επισκέπτες καλούνται να βιώσουν την απόλυτη επαφή με τα στοιχεία της φύσης. Πρόκειται για μια εμπειρία κατανόησης της ανθρώπινης δράσης σε ένα επιβλητικό τοπίο.

Κριτήρια επιλογής του τόπου, στάθηκαν η ξεχωριστή θέα του οικοπέδου, ο απέραντος ορίζοντας που απλώνεται στο βάθος χωρίς ίχνος παρεμβολής κάποιας απόμακρης στεριάς. Το γεγονός ό,τι εδώ η φύση εκφράζεται ακόμα ελεύθερα, αμόλυντα.

Στο χώρο που προτείνεται θα ευνοείται μια “επιστροφή” στις στοιχειώδεις ανθρώπινες δραστηριότητες, όπως το περπάτημα, η στάση, η ανάπαυση, η απόλαυση του ήλιου, της σκιάς, του νερού, του βράχου. Θα ικανοποιείται η συνθήκη για καλλιτεχνική δημιουργία σε αρμονική σχέση ανάμεσα στο κτιστό και το φυσικό περιβάλλον.

Πρόκειται για μια αφορμή για επαναπροσδιορισμό αλλά κυρίως, για εμπλουτισμό γνώσης και ερεθισμάτων στα μοναδικά αστικά βιώματα που όλοι κουβαλούν.

Η σύνθεση γεννιέται από τη γη ως αναπόσπαστο μέρος της. Σαν να ανασηκώνεται ο βράχος και να αποκτά γεωμετρικό σχήμα και μορφή. Το έδαφος γεννά, περιβάλλει και προστατεύει το κτίσμα. Μία λιτή σύνδεση του κτιστού με τα επιμέρους στοιχεία του φυσικού τοπίου, την κλίση της γης, το βράχο και τη θέα. Μια αρμονική αρχιτεκτονική σύνθεση, συγχρονισμένη με το φυσικό πλαίσιο που την περιβάλλει είναι σημαντική για το μέρος που θα αποτελέσει έμπνευση και πηγή δημιουργίας για τους καλλιτέχνες, καλώντας τον καθέναν ξεχωριστά να τον εγκαταλείψει διαφορετικός.

Η περίπτωση του να βρίσκεσαι στη φύση και να επιστρέφεις ταυτόχρονα σε ένα άνετο καταφύγιο που παραπέμπει στην πρωτόγονη κατοίκηση του ανθρώπου στη φύση. Μια απόλυτη ή και ακραία έκφραση της σχέσης αρχιτεκτονικής και τοπίου. Ένας ορισμός της συγχώνευσης του κτίσματος στη φύση. Ένας επαναπροσδιορισμός του πρωτόγονου καταφυγίου με σύγχρονα μέσα.

Η κατάκτηση του να κάνεις ορατό ό,τι είναι αόρατο.

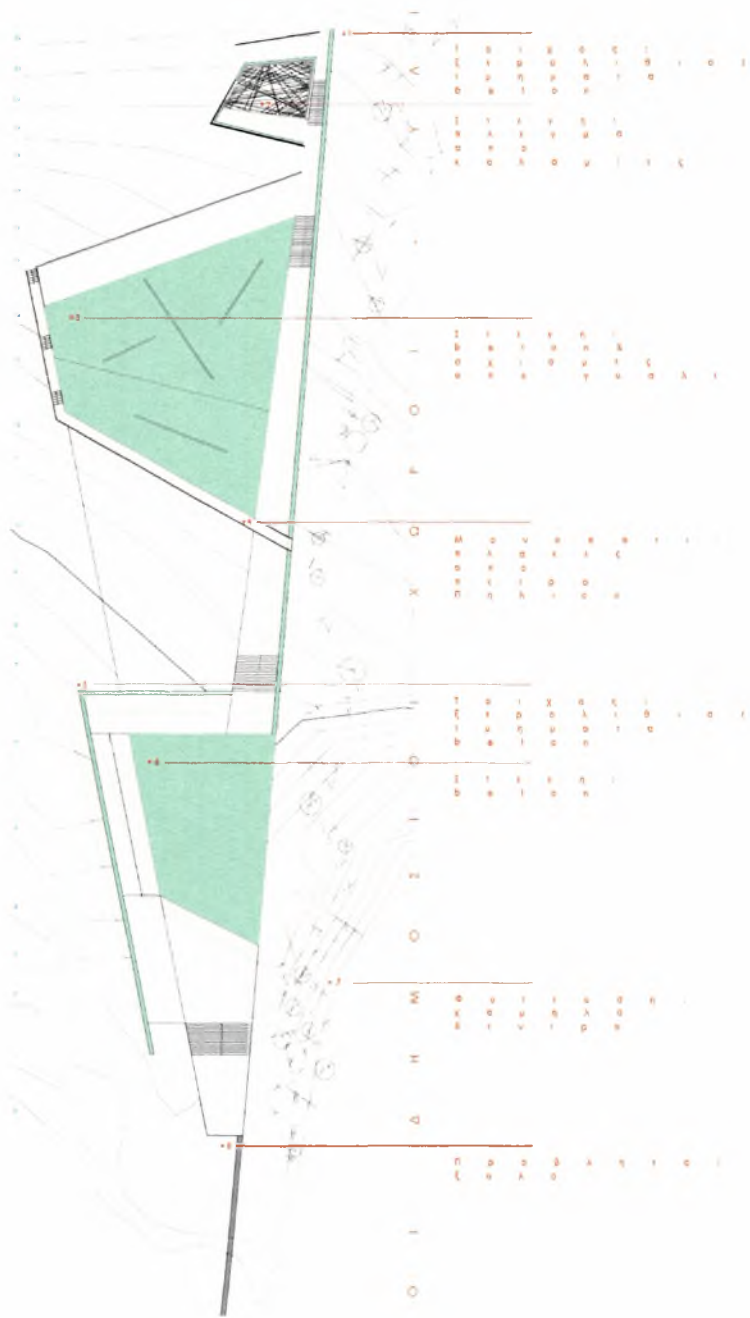
Σύμφωνα με τον Heidegger η ελληνική λέξη «τέχνη» δεν αναπαριστά απλά μια τεχνική ή καλλιτεχνική ικανότητα, αλλά και έναν τρόπο κατανόησης, αντίληψης του ό,τι είναι παρόν. Με αυτή τη σκέψη, η αρχιτεκτονική που λαμβάνει μέρος σε ένα φυσικό τόπο, έχει την ικανότητα, είναι το μέσον που καλεί την αλήθεια να εμφανιστεί⁴.

4. Martin Heidegger, *Der Ursprung des Kunstwerkes*

• I N T E R P R E T I N G P L O T S • H I S T O R I C A L C O N T E X T

X
Q
P
O
I
Δ
H
M
O
Σ
I
O
I

Ανάλυση

Οι χώροι της εγκατάστασης διακρίνονται σε μια κεντρική μονάδα κοινόχρηστων δραστηριοτήτων και στις επιμέρους μονάδες φιλοξενίας.

Η διάρθρωση των ιδιωτικών και δημόσιων χώρων είναι διακριτή, καθώς οι πρώτοι είναι διάσπαρτοι στο τοπίο σε μια ελεύθερη διάταξη που ευνοεί τις μεταξύ τους αποστάσεις, ενώ οι τελευταίοι ακολουθούν μια συγκεντρωτική λογική υπαίθριων, ημιυπαίθριων και κλειστών συνθηκών, οι οποίες συγκροτούνται κάτω από ενιαίες στεγασείς.

Προσεγγίζοντας κανείς το κτιριακό συγκρότημα, κι αφού έχει αφήσει πίσω του το χώρο στάθμευσης, βρίσκεται αντιμέτωπος με μια αυστηρή, γραμμική κατάβαση προς τη θάλασσα. Στα δεξιά του, καθώς ακολουθεί την πορεία προς το νερό, το κτιστό και το φυσικό εναλλάσσονται, συναντώντας κανείς πρώτα την υποδοχή, στη συνέχεια τις εργαστηριακές αίθουσες και τέλος την τραπεζαρία με το μεγάλο πλάτωμα συνάθροισης κοινού.

Σύμφωνα με τις ανάγκες του κάθε προγράμματος, οι φοιτητές θα έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν μαθήματα εικαστικών τεχνών, καλλιτεχνικά δρώμενα και να εκθέσουν το έργο τους στο τέλος κάθε περιόδου. Η διάταξη στους εργαστηριακούς χώρους δεν ακολουθεί την αυστηρή τυπολογία ενός πανεπιστημιακού κτιρίου, αλλά είναι συνεπής με τα δεδομένα στοιχεία του τόπου, όπως το φως και οι κλιματολογικές συνθήκες, προτείνοντας έτσι μια ελεύθερη χωρική αναδιοργάνωση.

Τα τρία διακριτά κτίρια των δημόσιων χρήσεων, ενώ παραπέμπουν σε ασύνδετα θραύσματα, υπόκεινται σε μια ενιαία λογική, την οποία ορίζουν τα στέγαστρα τους. Οι μορφές τους είναι τέτοιες ώστε το ένα να είναι η απαραίτητη προέκταση του άλλου. Μια πτύχωση σε εξέλιξη, μια αναδίπλωση η οποία ακολουθεί το ανάγλυφο του εδάφους, και βρίσκεται σε μικρή απόσταση από αυτό.

Σε μια πάυση του κτιστού σε αυτή την ενιαία γεωμετρία δημόσιων χώρων παρεμβάλλεται ένα τμήμα περιπάτου. Το τμήμα αυτό είναι και το «κλείδωμα», το σημείο τομής ή ένωσης ιδιωτικού και δημόσιου, το τμήμα που συνδέει τα δύο εκατέρωθεν του δημόσιου, δίκτυα του ιδιωτικού.

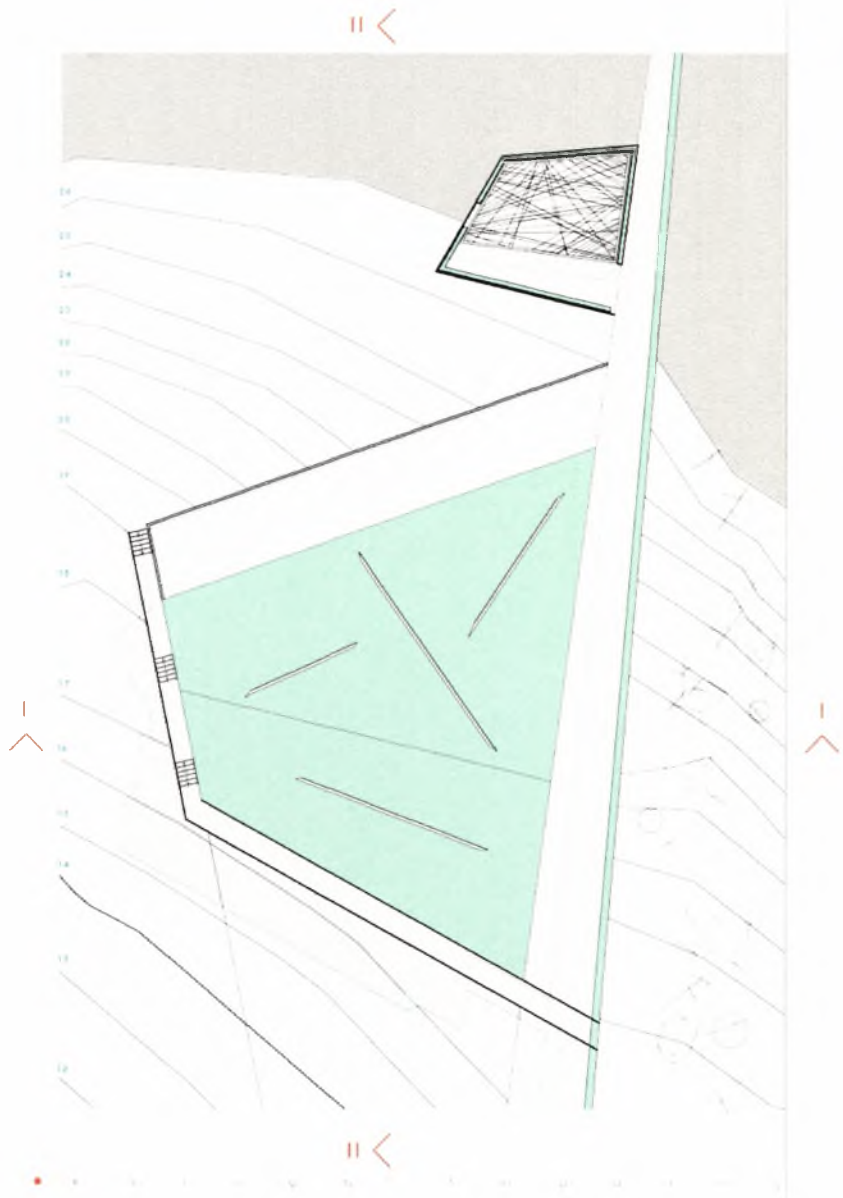
Πρόκειται για τη συνεκτική διαδρομή, η οποία, «συγκρατεί» τους ξενώνες σε μια συνεχή ροή και μεταφέρει τους ενόικους στους χώρους συνάθροισης. Η χρήση του περιπάτου μπορεί να αναφέρεται στους φιλοξενούμενους της εγκατάστασης αλλά δεν αποκλείει την περίπτωση όπου ένας επισκέπτης θα θελήσει να περιπλανηθεί στο φυσικό τοπίο ακολουθώντας το μονοπάτι. Η μοναχική περιπλάνηση, θα δίνει τη δυνατότητα στον επισκέπτη για προσωπική, σταδιακή ανάγνωση του χώρου και θα ανακαλεί μνήμες από τα παραδοσιακά καλντερίμια, μονοπάτια του Πηλίου τα οποία διατρέχουν την επιφάνεια του.

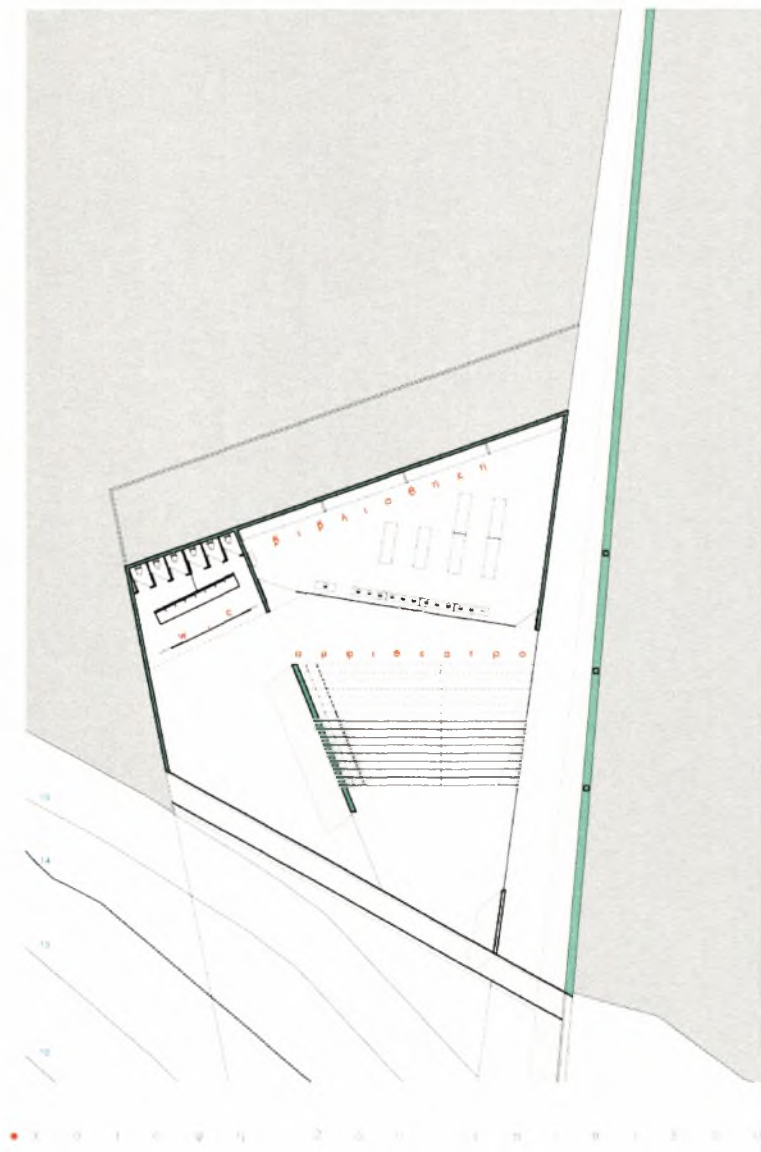
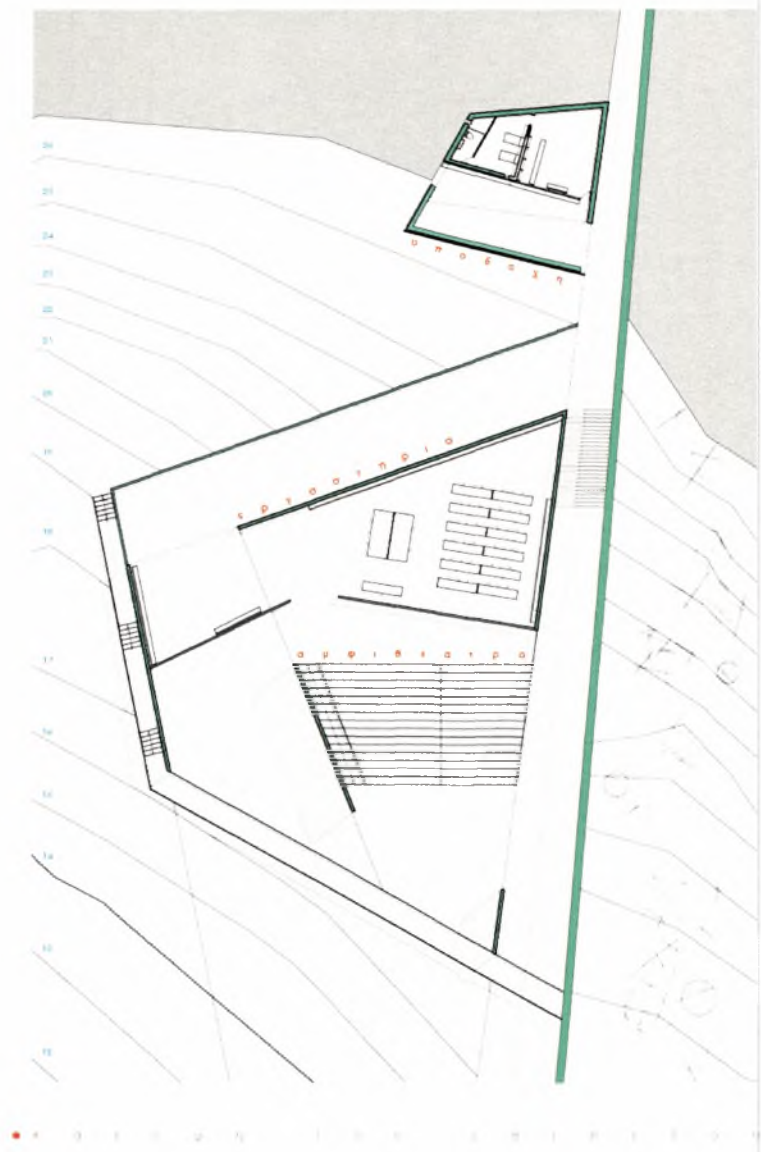
Η συγκεκριμένη πορεία, εκτός από σημείο συρραφής δημόσιου και ιδιωτικού, θα αποτελεί και σημείο ένωσης των επιμέρους μονάδων φιλοξενίας με τους μικρούς χώρους απομόνωσης που τους αντιστοιχούν. Θα είναι η βάση όπου θα διασταύρωνονται οι πορείες που οδηγούν σε κάθε κτίσμα ξεχωριστά, δίνοντας τους τη δυνατότητα τόσο να διατηρούν τις μεταξύ τους αποστάσεις αλλά παράλληλα να τους «υπενθυμίζουν» πως είναι μέλη μιας ευρύτερης οργανικής σύνθεσης.

• ρ ο τ ο β ο ρ ι σ τ ι κ ο ς μ α ρ τ ι ο ς 2 0 1 1 •

Τ Α Ε Ρ Γ Α Σ Τ Η Ρ Ι Α

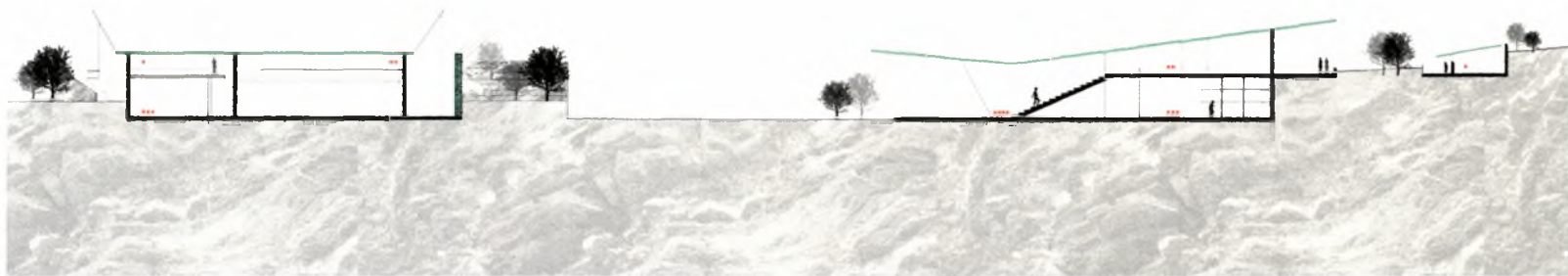

Τ Ε Μ Π Ι

• χ ω ρ ο ς ε κ τ ο ν ω σ η ς
• ε ρ γ α σ τ η ρ ι α
• ε ρ γ α σ τ η ρ ι α

Τ Ε Μ Π Ι

• χ ω ρ ο ς υ π ο β ο χ η ς
• ε ρ γ α σ τ η ρ ι α
• β ι β λ ι ο θ η κ η
• α μ φ ι β ε α τ ρ ο

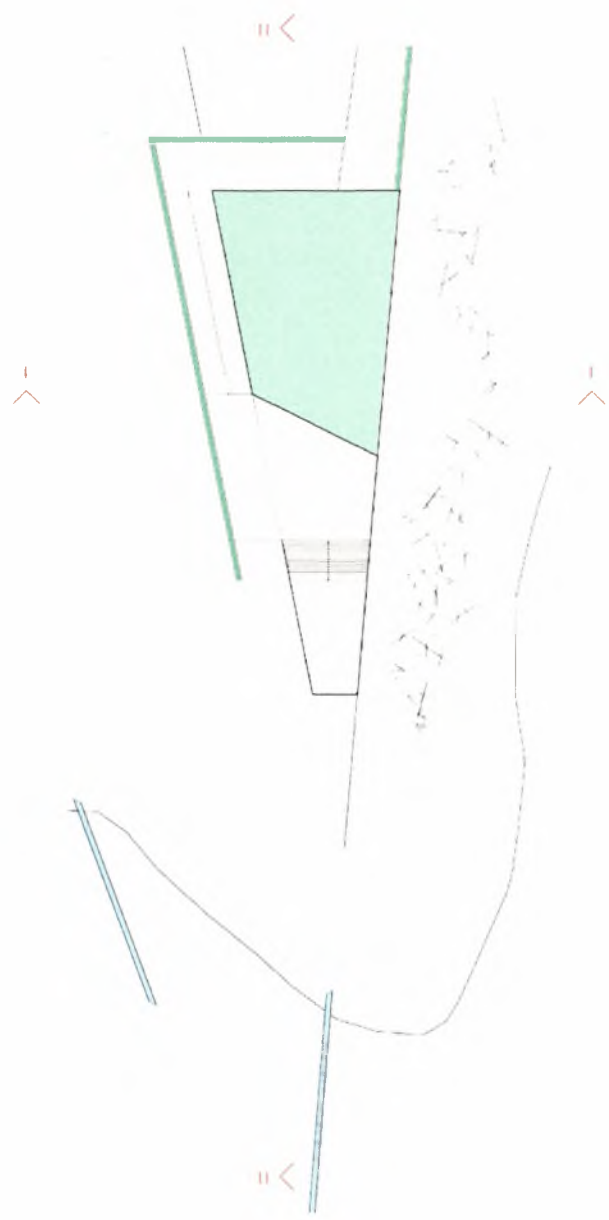
• Τ Ε Μ Π Ι

• Τ Ε Μ Π Ι

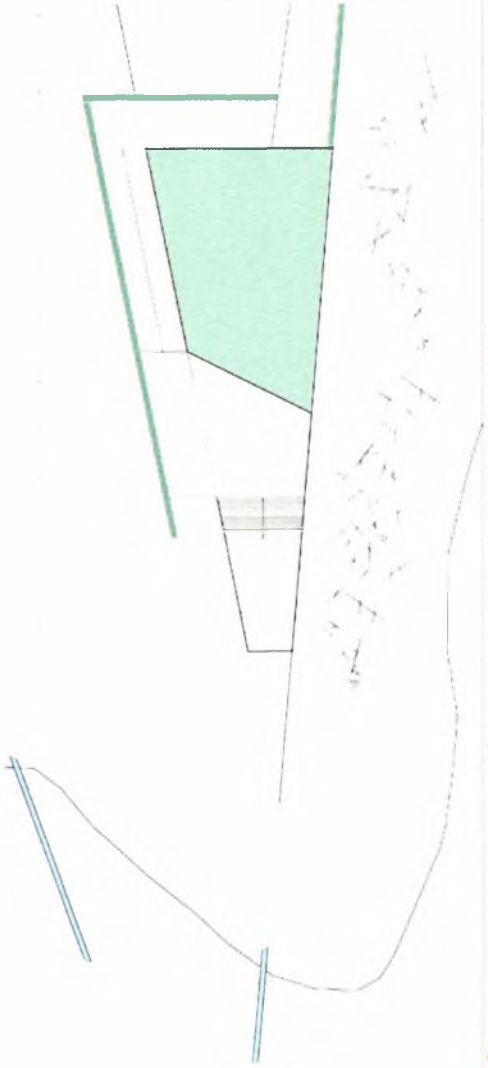

• х о т о в т и з у б ъ р ъ е т ъ о . 2 0 с п и п е б о • т о у т љ

Н Т Р А П Е З А Р І А

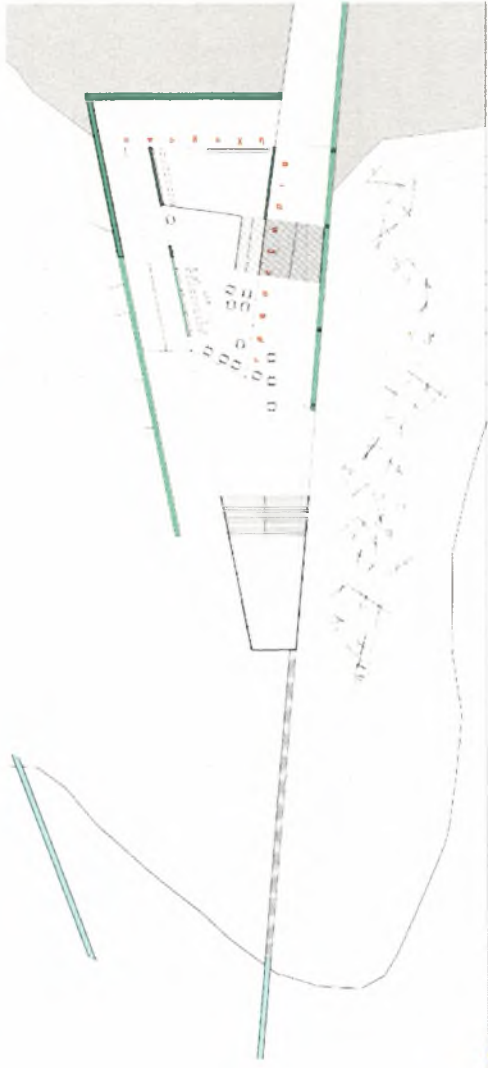

> < || <

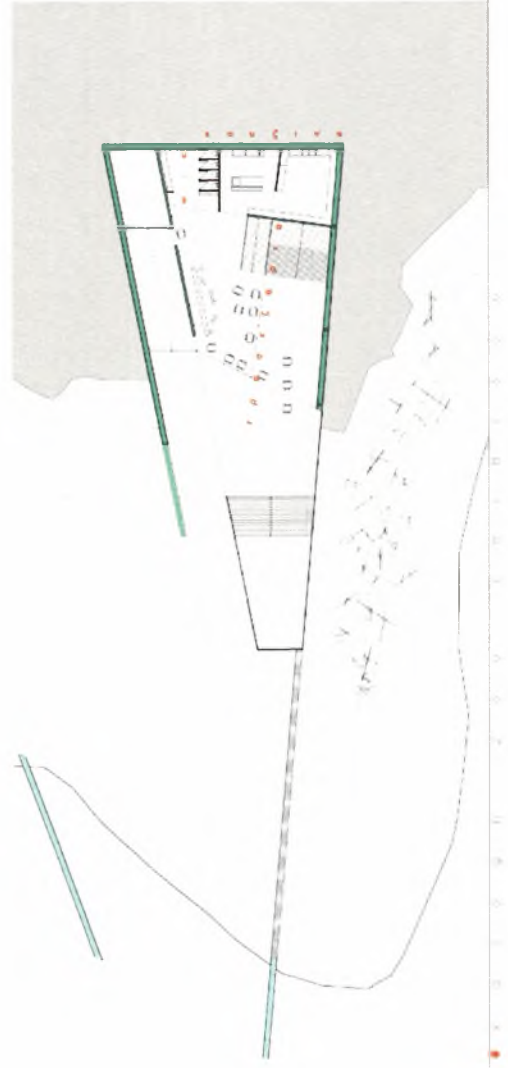
Handwritten text: "Handwritten notes and annotations, possibly including 'Handwritten notes' and 'Handwritten notes'." *Handwritten notes*

> <

Handwritten text: "Handwritten notes and annotations, possibly including 'Handwritten notes' and 'Handwritten notes'." *Handwritten notes*

Handwritten text: "Handwritten notes and annotations, possibly including 'Handwritten notes' and 'Handwritten notes'." *Handwritten notes*

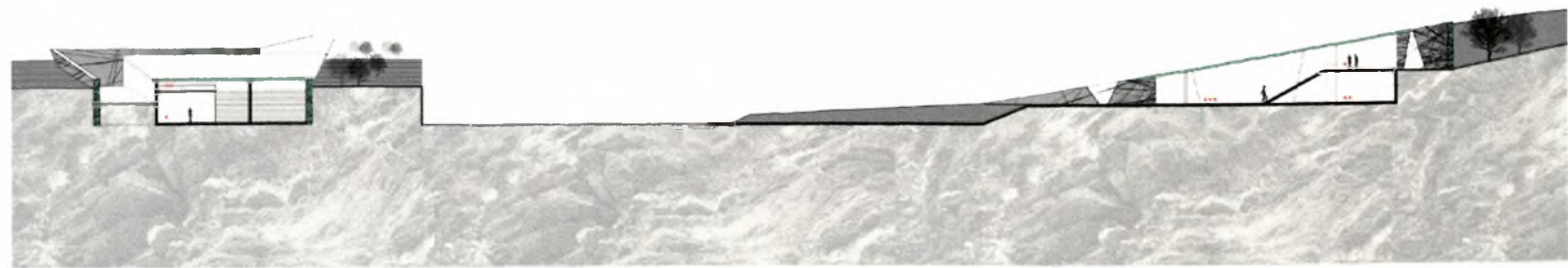
Handwritten text: "Handwritten notes and annotations, possibly including 'Handwritten notes' and 'Handwritten notes'." *Handwritten notes*

τ ο μ ο ς Ι

• χ ω ρ ο ς υ π ο δ ο χ η ς
• τ ρ α π ε ζ ο ρ ι α

τ ο μ ο ς ΙΙ

• χ ω ρ ο ς υ π ο δ ο χ η ς
• χ ω ρ ο ς α π ο θ η κ ε υ σ η ς
• τ ρ α π ε ζ ο ρ ι α

• τ ο μ ο ς Ι

• τ ο μ ο ς ΙΙ

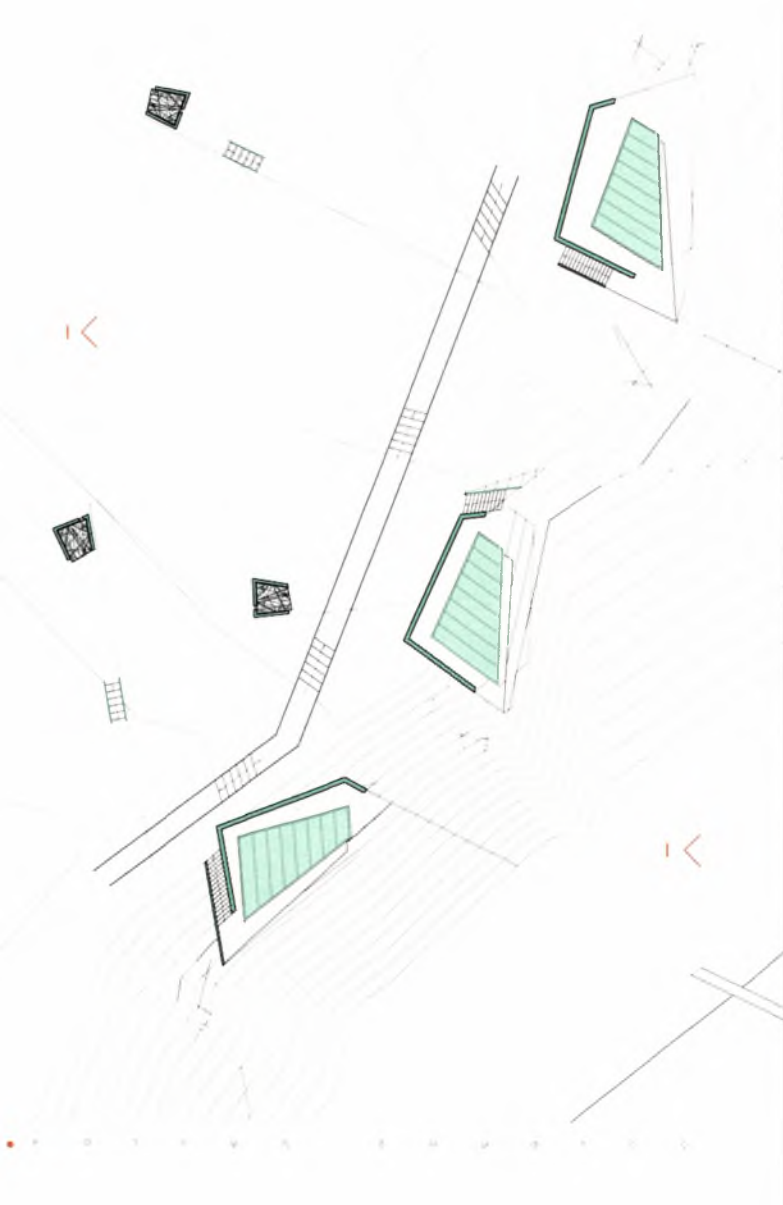
• η μ ο ν ο β ο φ ι λ ο ς ε ν τ α ς

X
Ω
P
O
I
I
Δ
I
Ω
T
I
K
O
I

• κ α τ ο γ ο ρ ι ε ς - κ ω ρ α - τ η λ η ν ε β ο • τ ο μ ε ς • τ η ρ η ξ η ς • Η

Σ
Λ
Ι
Ν
Ε
Ξ
Ο
Λ
Ι
Φ
Α
Δ
Α
Ν
Ο
Μ
Ι

Ο μακρινός λυχνός του ερημίτη

Αστρα να γεννιούνται και να αστράφτουν μέσα στη γη

Το βλέμμα του μοναχικού σπιτιού⁶

5. Henry-David Thoreau, *Un philosophe dans le bois.*

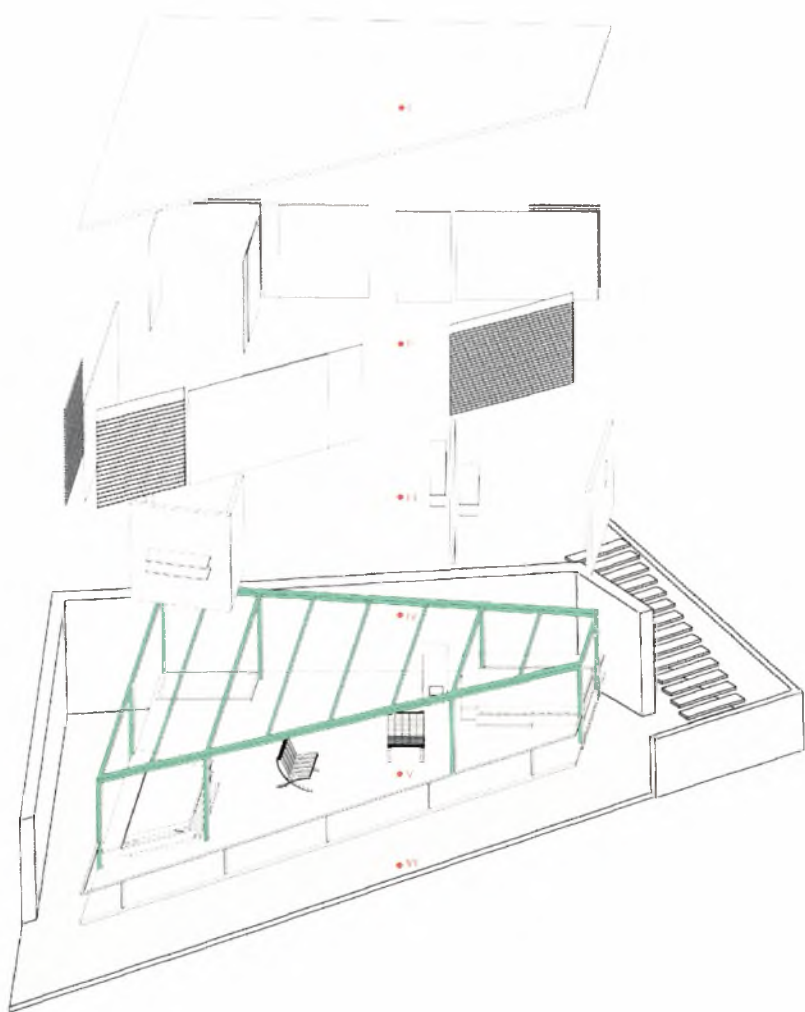
Οι μονάδες φιλοξενίας ορίζουν μια νέα γραφή στο τοπίο, ένα πρόσθετο λεξιλόγιο στο ήδη ιστάμενο χαρακτήρα της φύσης. Μέρη ενός μικρό-τόπου και ταυτόχρονα σημεία αναφοράς μέσα στον αόριστο, ελεύθερο περιβάλλοντα χώρο. Μοιάζουν να τις έχει ξεβράσει ατάκτως η θάλασσα, ακολουθούν μια ελικοειδή χειρονομία που δανείζεται τη μορφή της από τη μορφολογία του εδάφους. Παράλληλες στις υψομετρικές καμπύλες του βράχου, δημιουργούν ένα όριο, αντίστοιχο με το όριο στεριάς και νερού που προτείνει η ακτογραμμή.

Η χειρονομία που συνοδεύει τη διάταξη των ξενώνων στο χώρο είχε ως αφητηρία την απόπειρα πραγμάτωσης μιας κίνησης ποιητικής, διακριτικής προς το φυσικό πλούτο. Το ίχνος των μονάδων στον τόπο θα υποδηλώνε την έννοια του σταθμού που παρεμβάλλεται μιας ευρύτερης, αέναης πορείας, μιας κατάστασης σε εξέλιξη.

Το δίκτυο των ξενώνων που προτείνεται παραπέμπει σε βάρκες που προσφέρει η στεριά. Σε μια αντιστροφή, στεριάς και θάλασσας, οι μορφές επιπλέουν, αιωρούνται, ρέουν στο τοπίο.

Κι ύστερα, ακολουθεί η εικόνα της γης να υποχωρεί και να προσφέρει το υπόβαθρο. Υποδέχεται μια συμπαγής μορφή από σκυρόδεμα, η οποία φέρει, με τη σειρά της, μια ελαφριά ξύλινη κατασκευή. Παραπέμπει στην αρχέγονη ανάγκη του ανθρώπου να πλάσει ένα τόπο κατοίκησης, να σκάψει στο βράχο, να προστατευθεί βρίσκοντας καταφύγιο. Η λογική μιας ελαφριάς δομής η οποία φωλιάζει μέσα στη γη. Η μονάδα διημέρευσης αιωρείται από τη βάση της και προεξέχει από το βράχο. Αποκλίνει από το έδαφος, τείνει να αντισταθεί στους νόμους της βαρύτητας.

Τα διακριτά στοιχεία της κατασκευής είναι η υποδοχή-βάση, η φέρουσα μονάδα κατοίκησης και η στέγη.

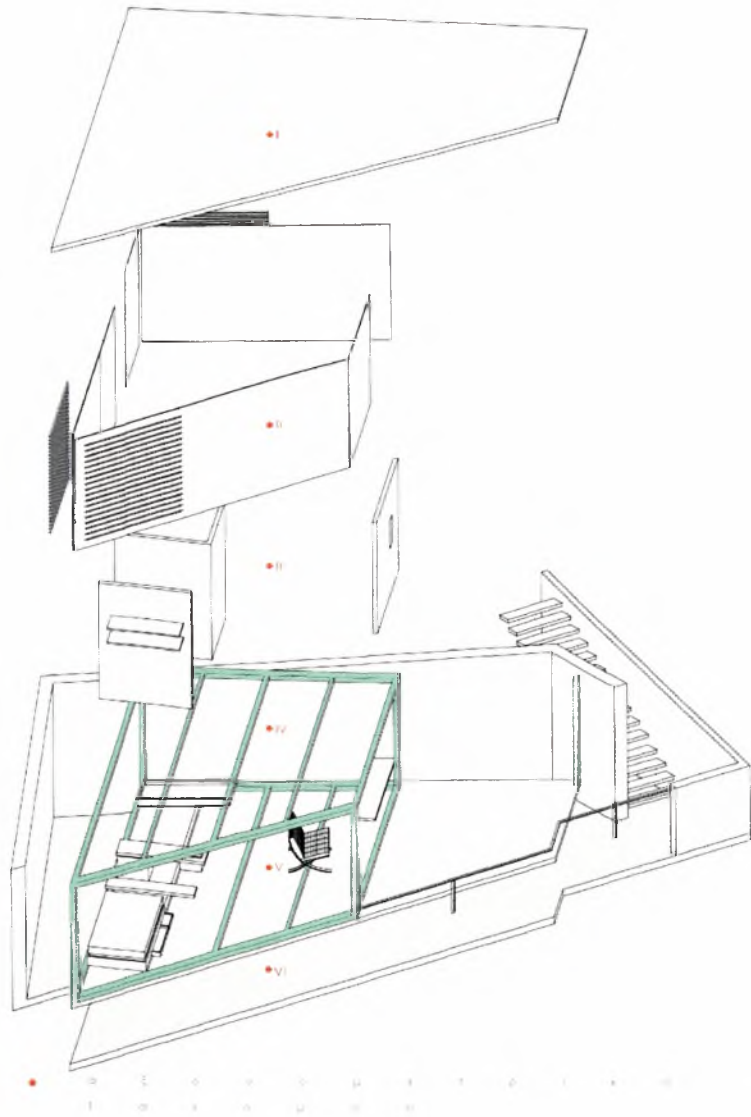

..στο κατοικήσιμο ελληνικό τοπίο, το «μέσα» και το «έξω» μπορούν να οργανωθούν σαν μια ενότητα και να συντεθούν σε ένα αδιαίρετο οργανισμό και χώρο..⁶

Τα κατακόρυφα στοιχεία που περιβάλλουν τον ξενώνα ακολουθούν μια εναλλαγή κλειστών, ημιπερατών και ανοιχτών τμημάτων ανάλογα με το βαθμό ιδιωτικότητας που χρειάζεται να προσφέρουν στο κάθε τμήμα της μονάδας, καθορίζοντας συνεπώς και την ελευθερία του βλέμματος προς το εξωτερικό.

Συγκεκριμένα πτυσσόμενα πετάσματα έχουν τη δυνατότητα να μετατρέψουν τον ξενώνα από κλειστό σε ημιυπαίθριο δίνοντας στο κεντρικό – ελεύθερο- τμήμα του την αίσθηση μιας κλειστής αυλής.

6. Α.Κωνσταντινίδης, Μελέτες και κατασκευές, 1981.

Το βασικό συστατικό των όψεων είναι το γυαλί. Η διαφάνεια ενοποιεί το μέσα και το έξω. Επιτρέπει στον εξωτερικό χώρο να εισρέει στην οικιστική μονάδα και να επιτυγχάνεται έτσι η ροϊκότητα του χώρου, η ενοποίηση του μέσα και του έξω.

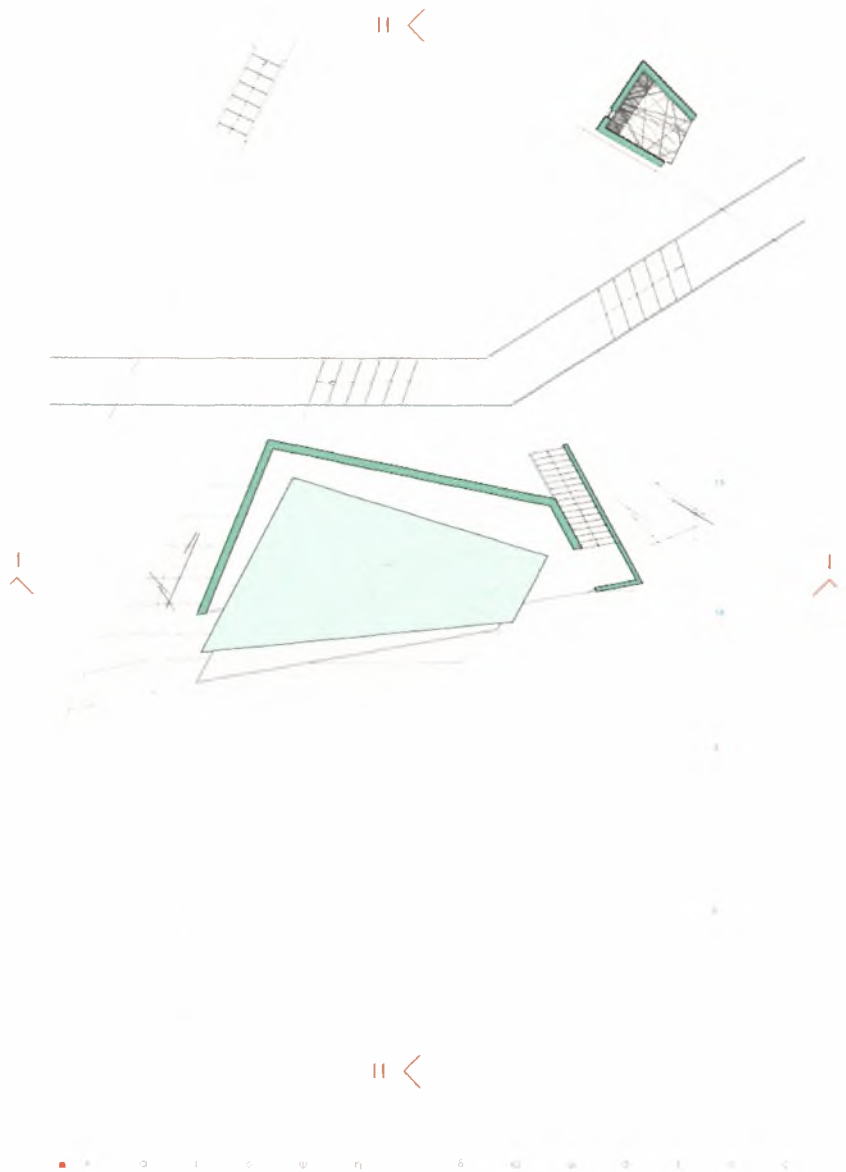
Η μονόχρωμη μονάδα φιλοξενίας, περιέχει και εμπεριέχεται.

Αποτελείται από την ελάχιστη δυνατή τοιχοποιία, περιλαμβάνει τις απολύτως απαραίτητες χρήσεις διημέρευσης και υποδομές για ένα ή δύο άτομα (λουτρό, κουζίνα, χώρο ύπνου) και κατ'επέκτασιν την ελάχιστη επίπλωση, ούτως ώστε η θέα να μην «ενοχλείται» και να μπορεί να την παρακολουθήσει κανείς ανενόχλητος. Χαρακτηριστικό της συγκεκριμένης παρέμβασης είναι η μικρή κλίμακα του κτιστού σε αντίθεση με τις, μεγάλης απόστασης, θέες.

Η σύλληψη του οριζοντα σε ένα μικρό σπίτι. Σε κτίσματα που προσφέρουν πρωτίστως μια θέση για να εποπτεύει και να βιώνει κανείς το σύνολο των φυσικών τεμαχισμών της συγκεκριμένης τοπιογραφίας.

..όταν όμως ένας τόπος είναι όχι μονάχα ήπιος και φιλικός στο κλίμα του, αλλά είναι και εξαιρετικά όμορφος. στις γραμμές και στα χρώματα και στο φως του τοπίου του, τότε γίνεται ακόμα πιο έντονη, πιο αναγκαστική, κάποια στροφή προς το «έξω». Τότε το βλέμμα και η ψυχή προσανατολίζονται προς το τοπίο, τη θέα, την ενατένιση..⁷

7. Α.Κωνσταντινίδης, Μελέτες και κατασκευές, 1981.

Το καλύβι

*Βαδίζουμε προς την ακρότατη μοναξιά
Από απογύμνωση σε απογύμνωση μας
ανοίγεται ο δρόμος προς το απόλυτο του καταφυγίου
Αφουγκράζομαι
Μέσα στη σιωπή της νύχτας
Την ένταση του ρήματος κατοικώ⁸*

Σε κάθε οικιστική μονάδα αντιστοιχεί και ένας ξεχωριστός χώρος απομόνωσης.

Πρόκειται για μια ξύλινη κατασκευή με οροφή ημιπερατή (από πλέγμα καλαμιών), η οποία καταλαμβάνει τα ελάχιστα τετραγωνικά και εσωτερικά αποτελείται μόνο από ένα κάθισμα (ξύλινο πάγκο).

Προσανατολισμένες σε διαφορετικά σημεία του φυσικού τοπίου, συχνά στρέφοντας την πλάτη τους προς τη μαγευτική θέα του ορίζοντα και άλλοτε σε τόσο μικρή απόσταση από το βράχο ώστε να αποκλείεται όποια ευρεία οπτική, οι συγκεκριμένες κατασκευές δίνουν έμφαση στην απόλυτη εκδοχή του φυσικού τόπου.

8. Gaston Bachelard, *Η ποιητική του χώρου*, 1982.

Μπροστά σε ένα φως χαμένο στη νύχτα ποιος δεν έχει ονειρευτεί το καλύβι με την αχυρένια σκεπή; Ποιος, ακόμα πιο δέσμιος των θρύλων δεν έχει ονειρευτεί το καλύβι του ερημίτη;⁹

Προσφέρουν εναλλακτικές οπτικές σε σημεία του τόπου, απογυμνωμένα κάθε αντικειμενικής ομορφιάς, που συχνά ο επισκέπτης αγνοεί, παραβλέπει παραδομένος στην «έλξη» του ορίζοντα που ξεμακραίνει μπροστά του. Εστιάζουν στην υφή του βράχου, στην αίσθηση της σκιάς που ρίχνει το φως μέσα από τις ξερολιθιές, στην αίσθηση ενός χώρου που τον κατοικεί ο άνεμος.

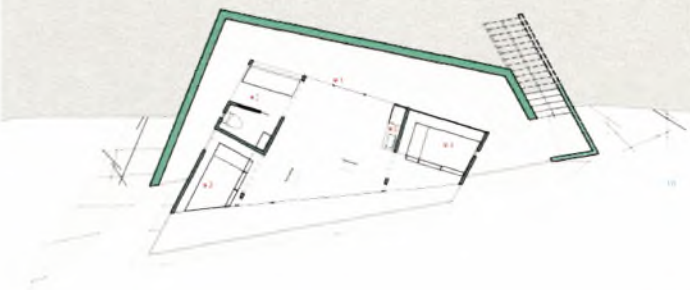
Ο χώρος απομόνωσης φέρει τη συμβολική σημασία της «στροφής» προς τη φύση, της επιστροφής σε μια κατάσταση αρχέγονη.

Ικανοποιεί την ονειροπόληση του πρωτογονισμού, μια ονειροπόληση που ενισχύεται από τη μοναξιά, και μας επιτρέπει να φανταζόμαστε πως βρισκόμαστε σε έναν τόπο απόλυτα απομονωμένο. Είναι η γωνιά, το καταφύγιο, το καλύβι όπου ο άνθρωπος θα κουρνιάσει, θα καταφύγει, θα κατοικήσει όπως ένα ζώο στην τρύπα του.

Μια αφορμή για να βρεθεί κανείς μόνος με μια διάθεση δημιουργίας σε ένα περιβάλλον τόσο μακριά από τα αστικά σπίτια γεμάτα αντικείμενα, τα βιώματα και τις εικόνες της πόλης. Η αφορμή να γεννηθούν συναισθήματα και σκέψεις, που ο σύγχρονος τρόπος ζωής δεν επιτρέπει ή στρεβλώνει.

9. Henri Bachelin, *Le serviteur*.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40

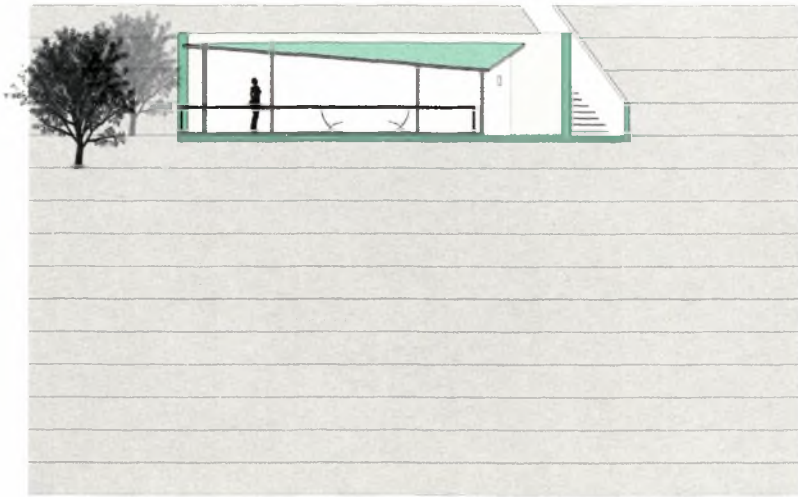
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40

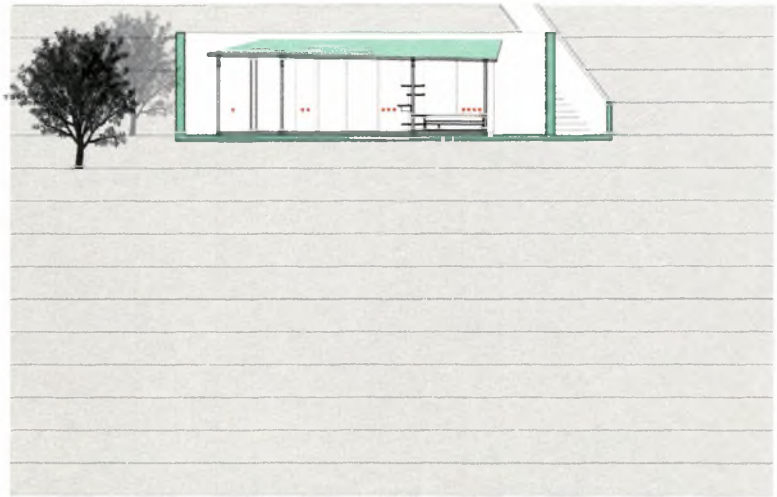

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40

• u o v a s q - 2 q t o u o

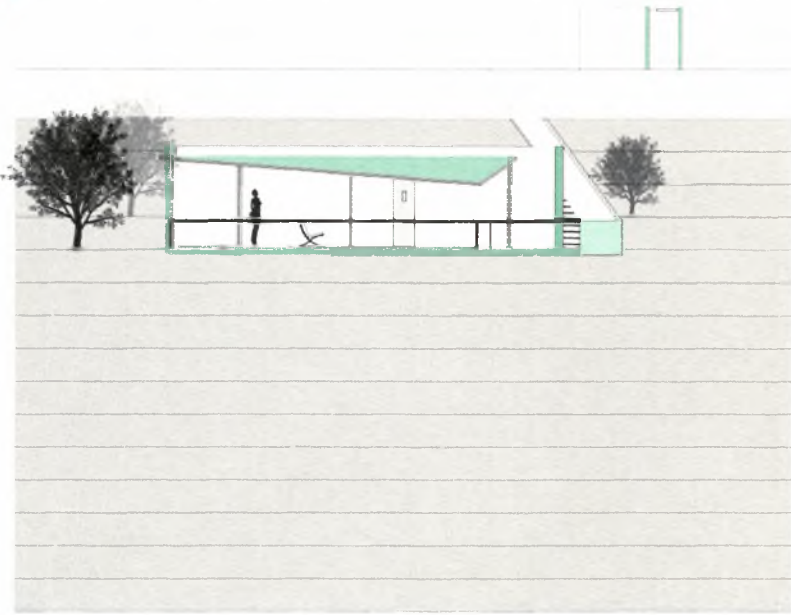

• t e u n i l

• t e u n i l l

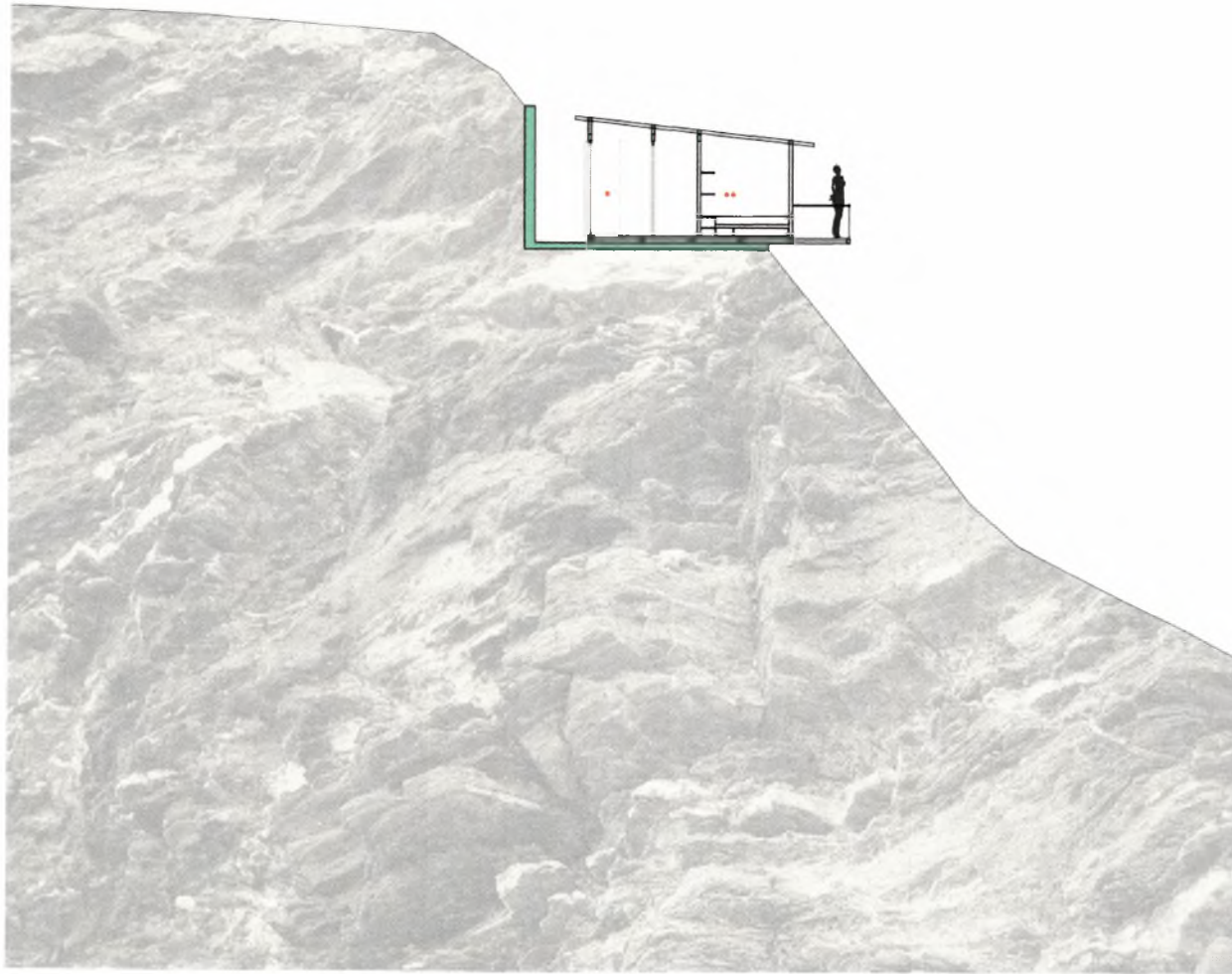
● 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

● 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

● 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

• t o u n •

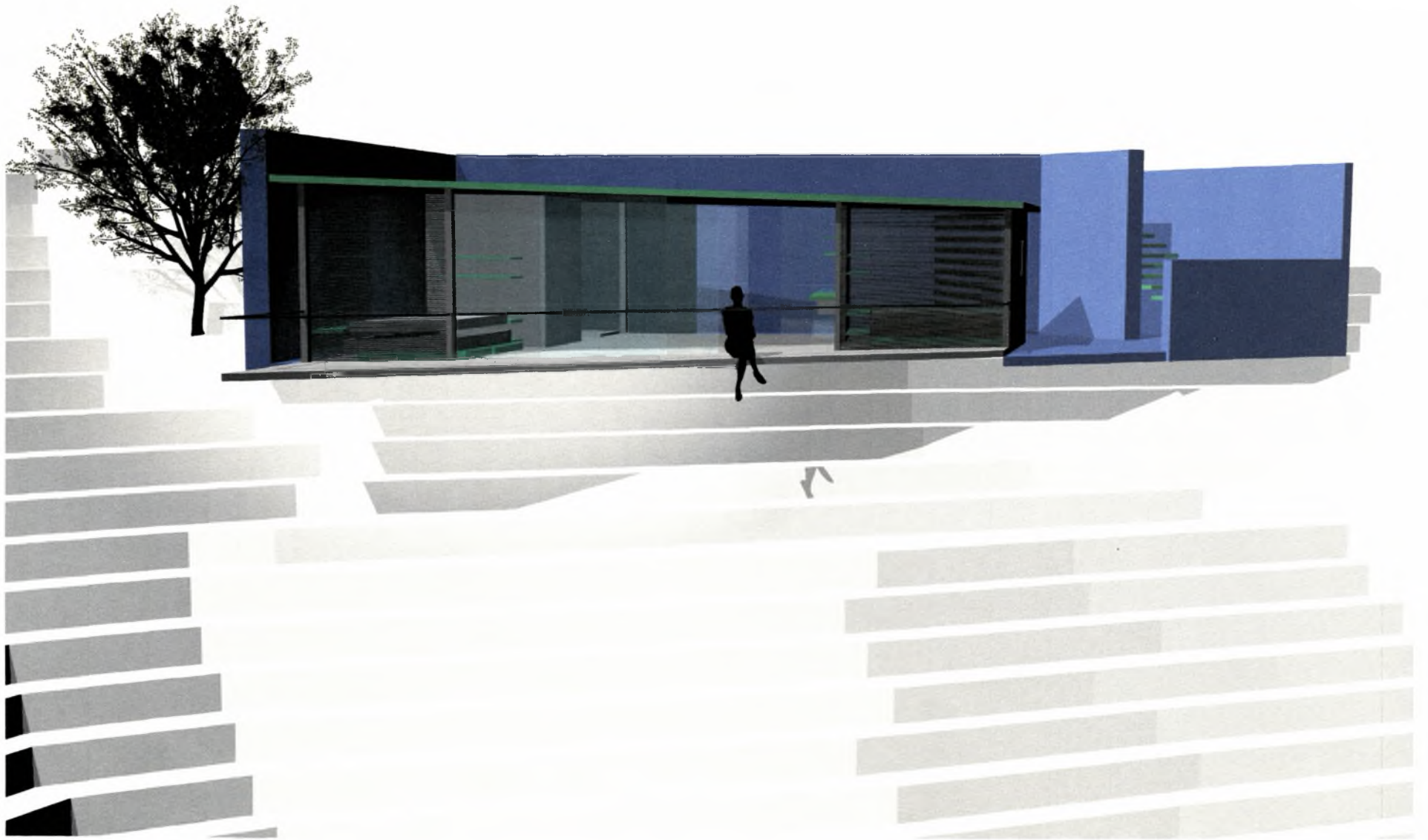

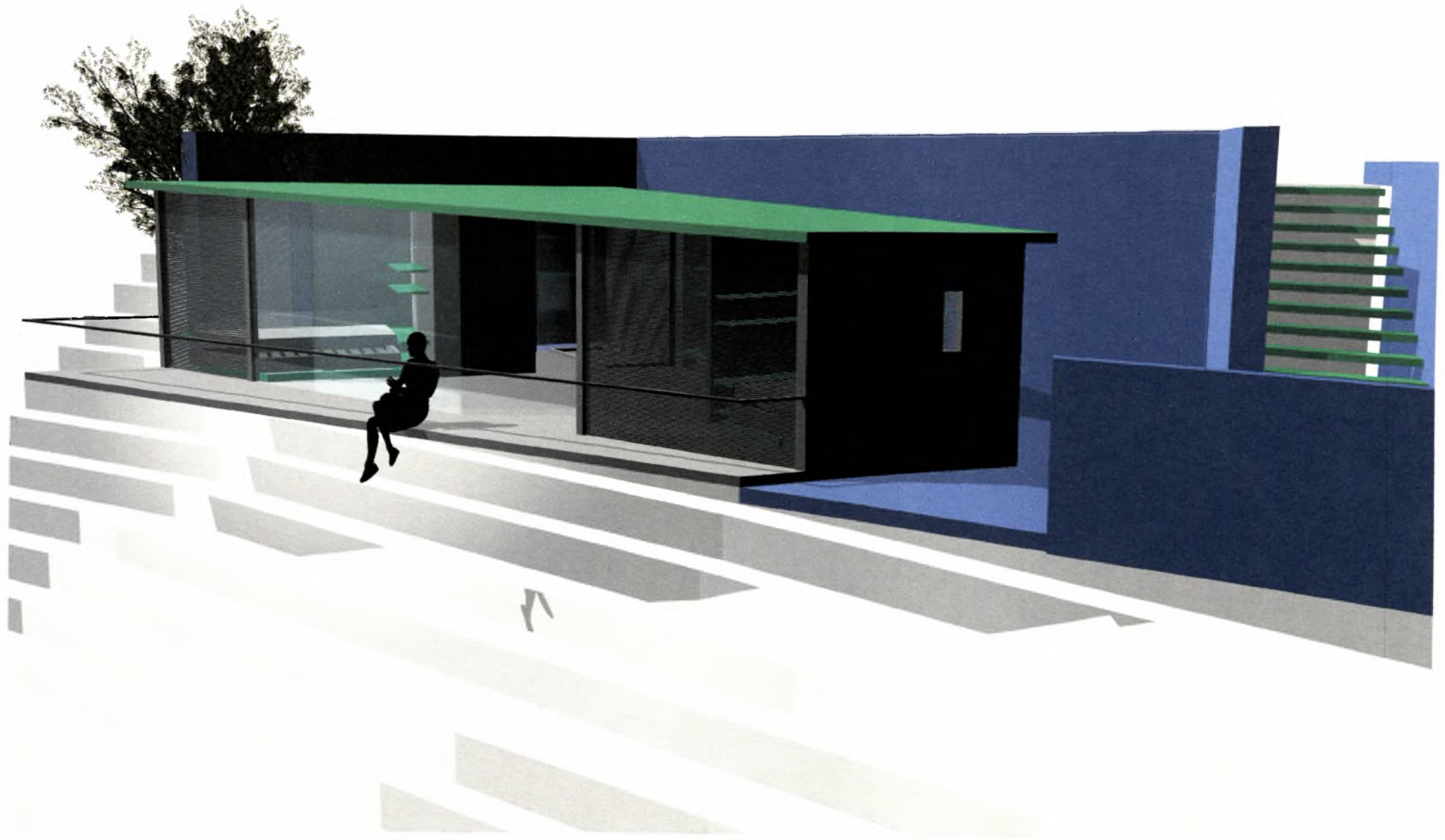
• т р и а б е т а с т а т е с а п р и к о в н о е с л о в о

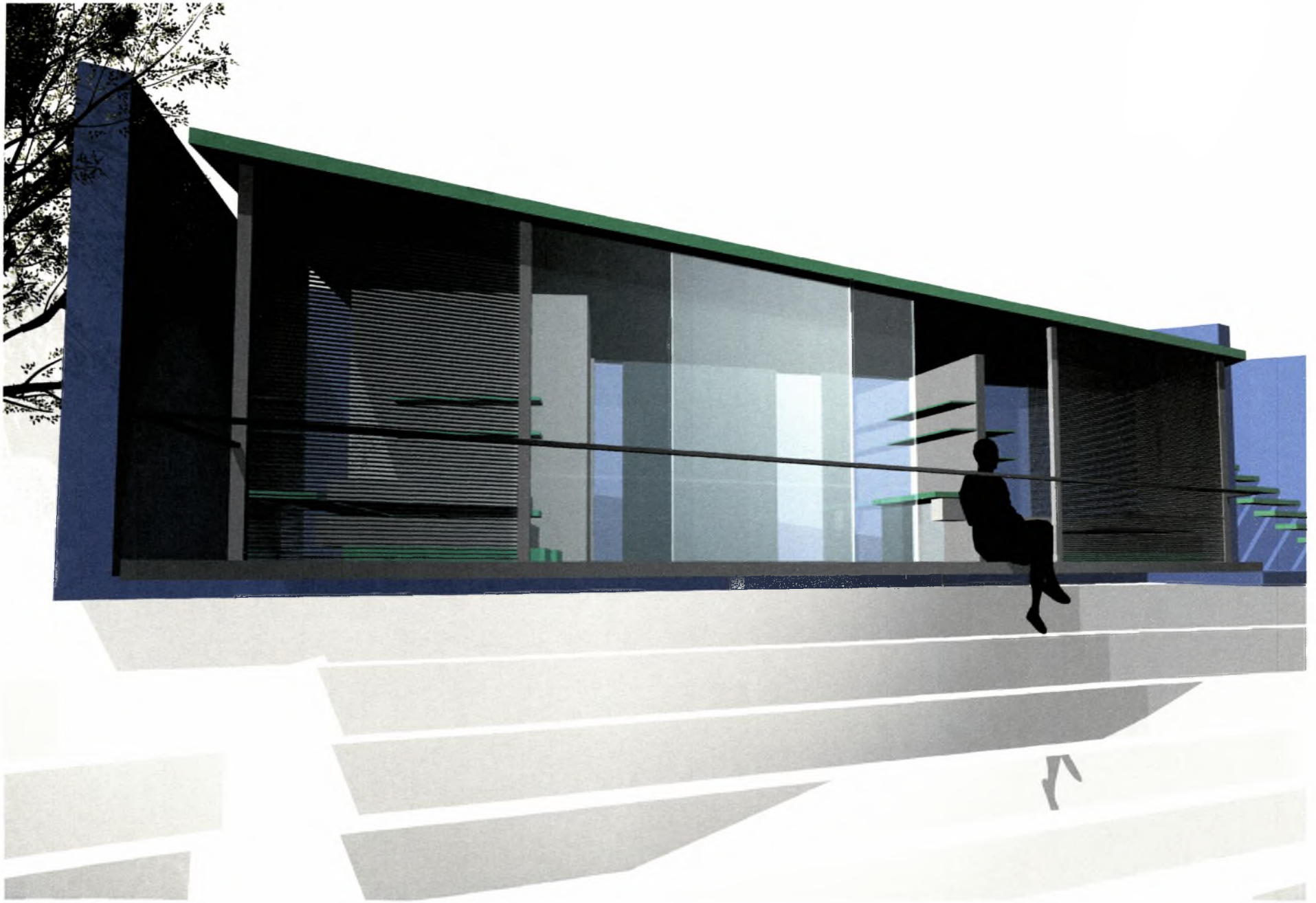
П А Р А Р Т И Н М А А

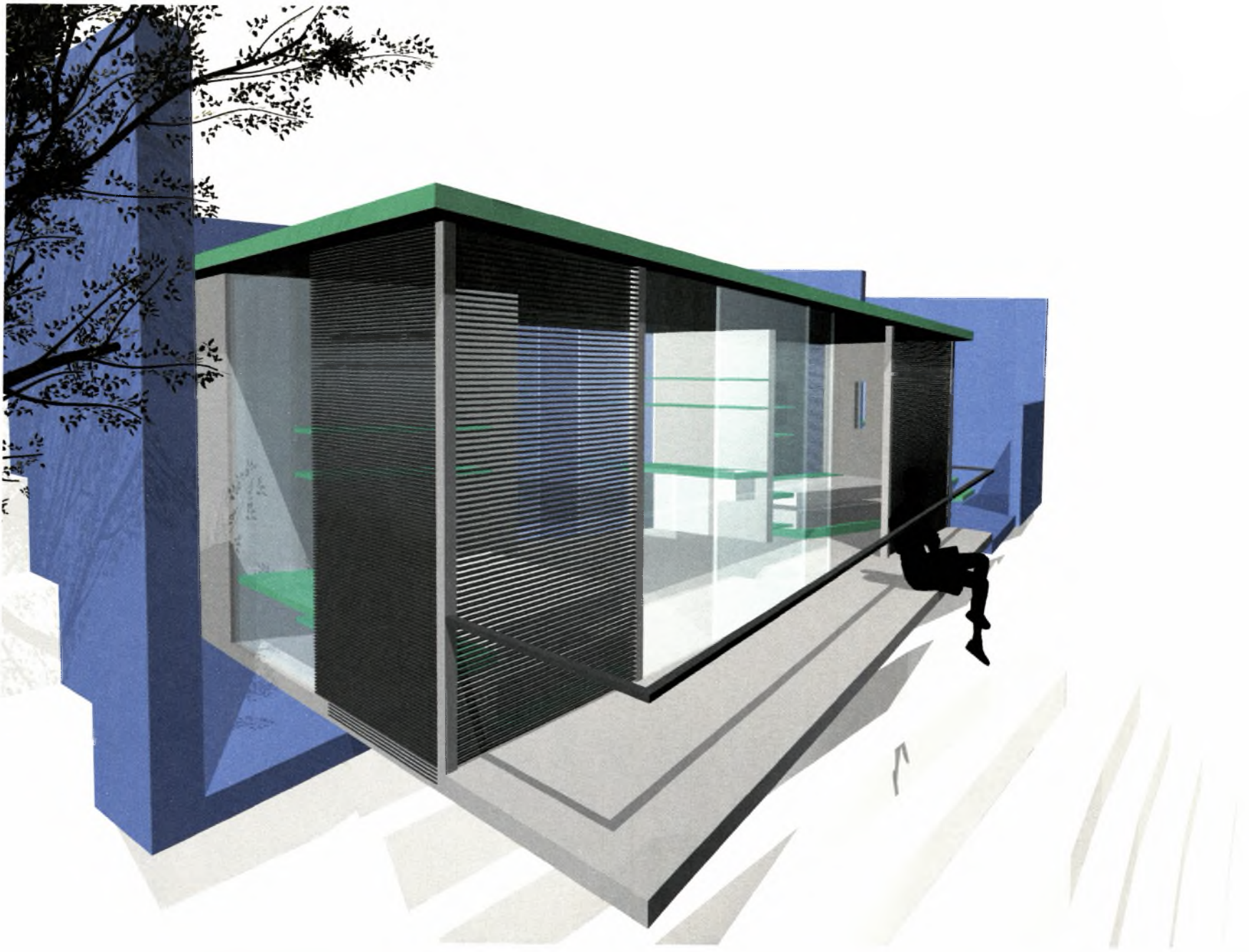

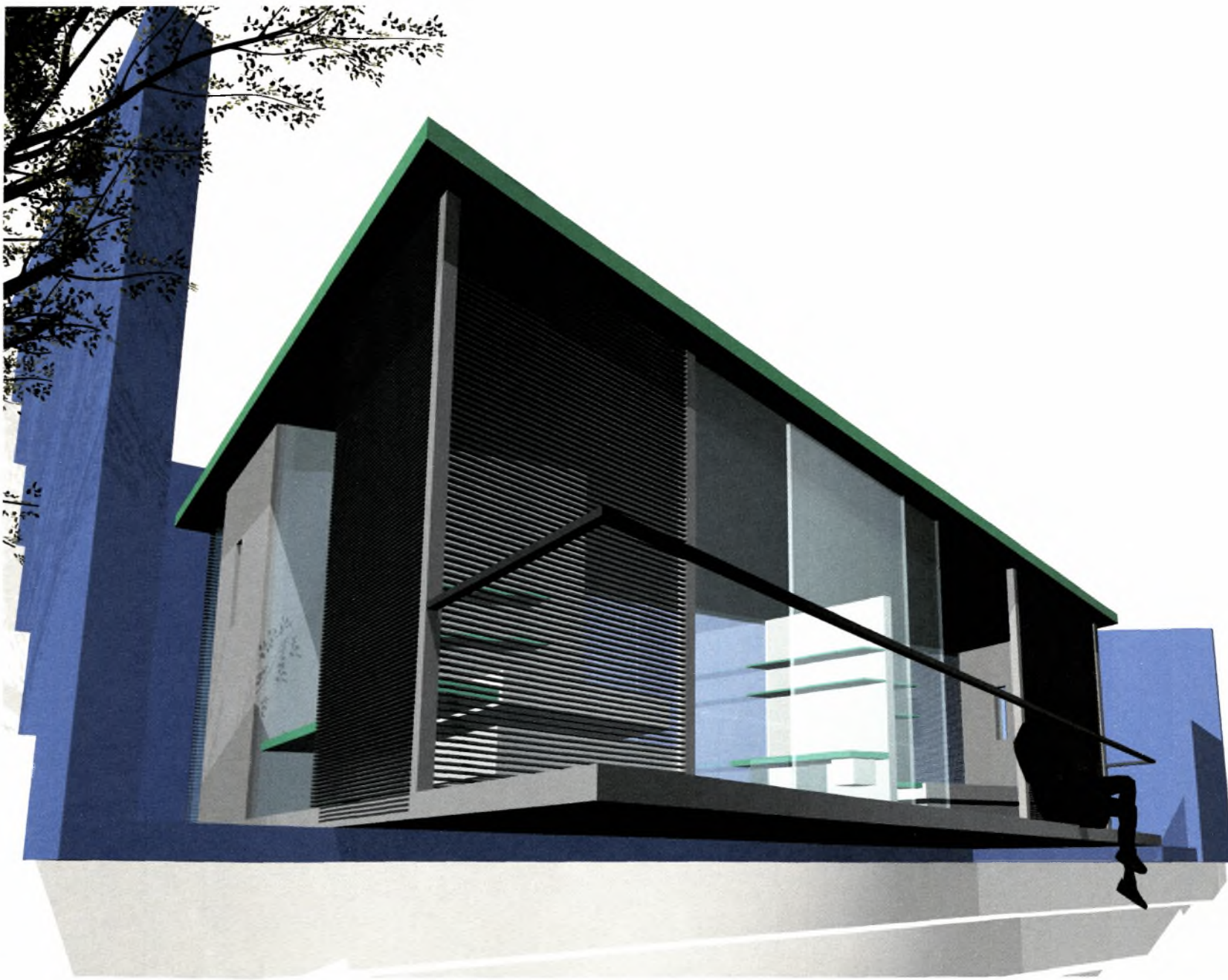

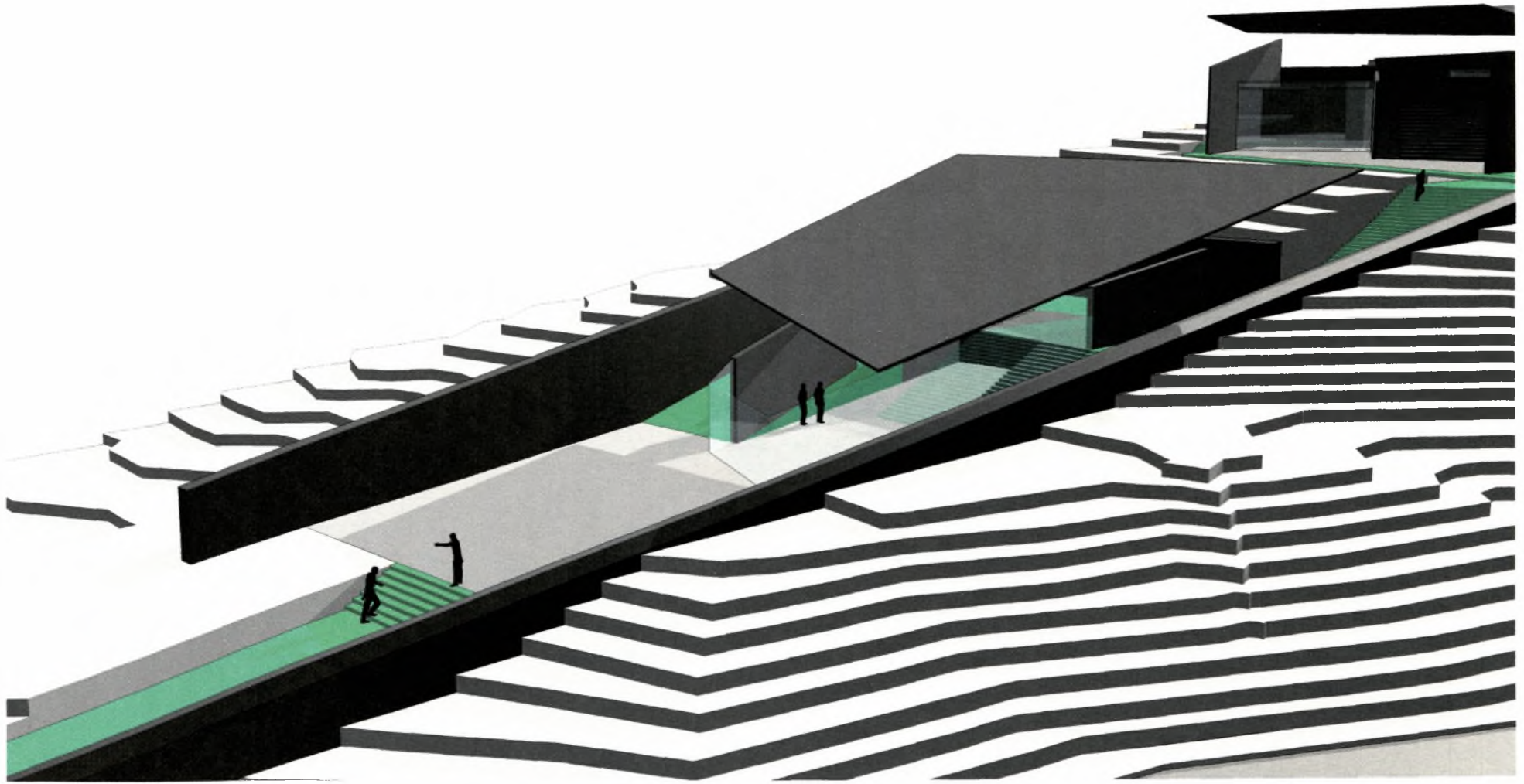

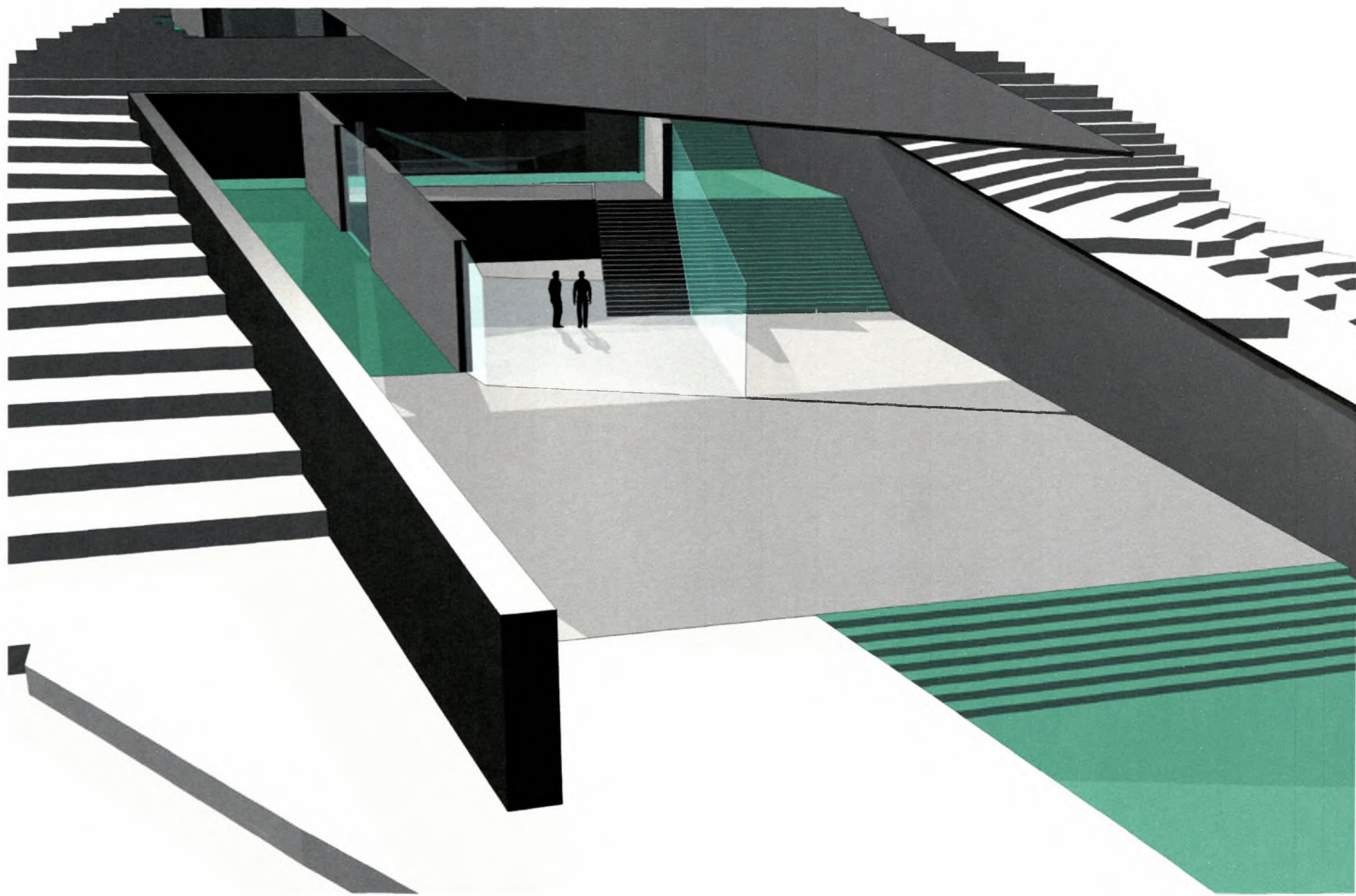

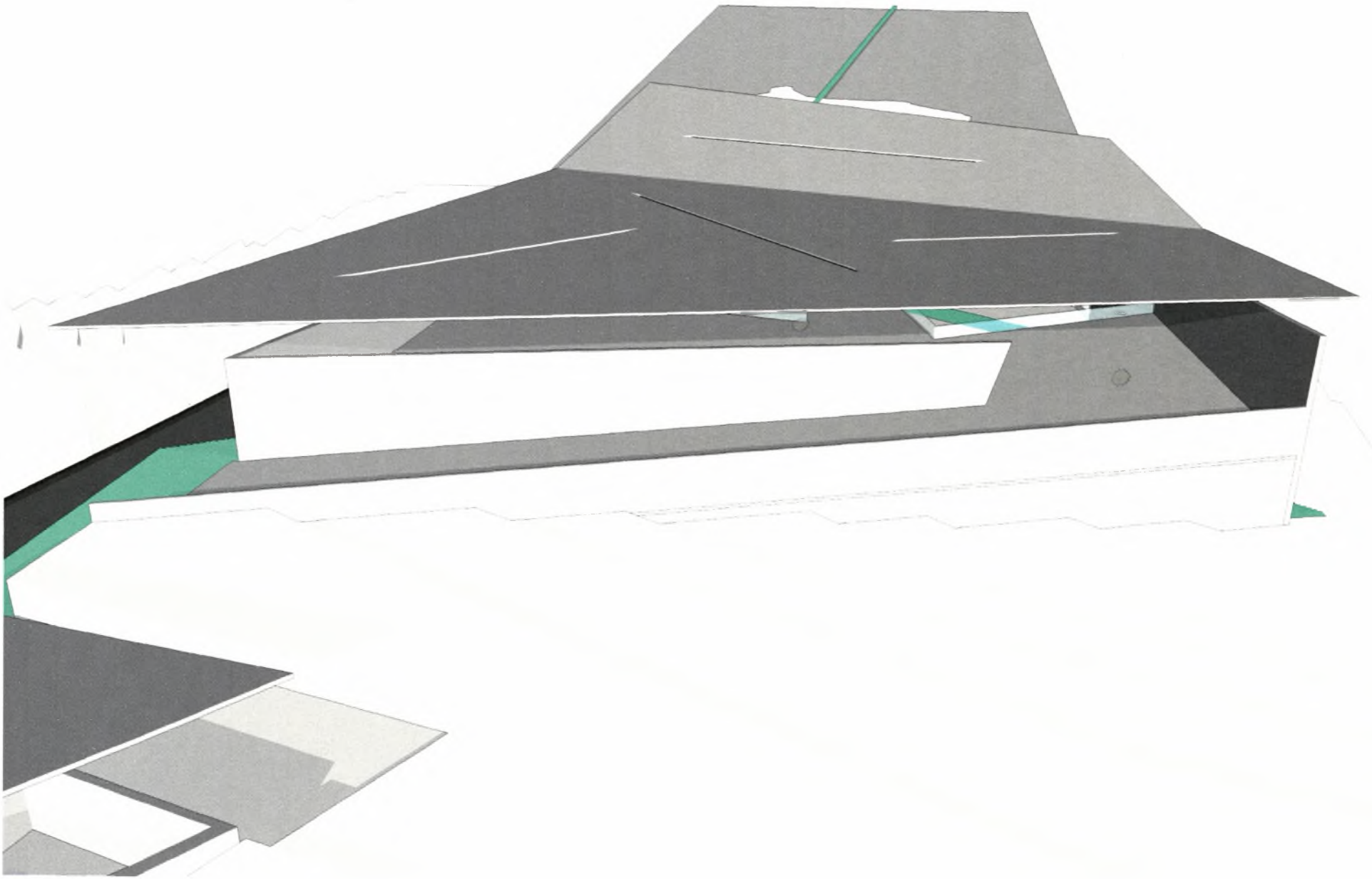

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

004000074597

Είκοσι μονάδες φιλοξενίας καλλιτεχνών σε συνδυασμό με χώρους που θα υποδέχονται δραστηριότητες εικαστικής έκφρασης, τοποθετούνται στο επιβλητικό τοπίο μιας ακτής του Πηλίου.

Η αρχιτεκτονική σύνθεση καλείται να ικανοποιήσει τη συνθήκη για καλλιτεχνική δημιουργία αποκαθιστώντας μια αρμονική σχέση ανάμεσα στο κτιστό και το φυσικό περιβάλλον.

Ο φυσικός χώρος διεισδύει στον τεχνητό, ακριβώς όπως το κτίριο εισχωρεί στη γη, καλύπτοντας με τον τρόπο αυτό την ανάγκη επαφής με τη φύση.

Η αρχιτεκτονική δημιουργία περιβάλλει, περιέχει και περιέχεται, προσφέροντας μια θέση εποπτείας του συνόλου των φυσικών τεμαχισμών της συγκεκριμένης τοπιογραφίας.

Ένας εμπλουτισμός ερεθισμάτων στις εικόνες της πόλης.

Μια εμπειρία κατανόησης της ανθρώπινης δράσης σε ένα τοπίο ιδιαίτερου φυσικού κάλλους. Πόλος έλξης, εικαστικό σημείο αναφοράς ή απόπειρα για μια αρχιτεκτονική σύνθεση συγχρονισμένη με το φυσικό υπόβαθρο που την υποδέχεται, καλώντας τον επισκέπτη να την εγκαταλείψει διαφορετικός.

Twenty hosting units in combination with spaces appropriate for the reception of cultural and artistic expressions, are seated on the imposing landscape of a coastline in the east side of mountain Pelion. The architectural synthesis is called to satisfy the conditions for creation, setting the ground for a harmonic relationship between built and natural environment.

The natural background infiltrates in the building exactly as the latter penetrates into the land, covering the need for contact with nature.

Architecture surrounds, contains and is contained, offering a place of surveillance of the natural characteristics' entirety of the particular landscape.

An enrichment of stimuly in the unique urban experiences. Pole of attraction, a conjectual point of reference or an attempt for an architectural composition synchronized with the natural surrounding, inviting every visitor to depart a different person.